BAYAN YANI

84

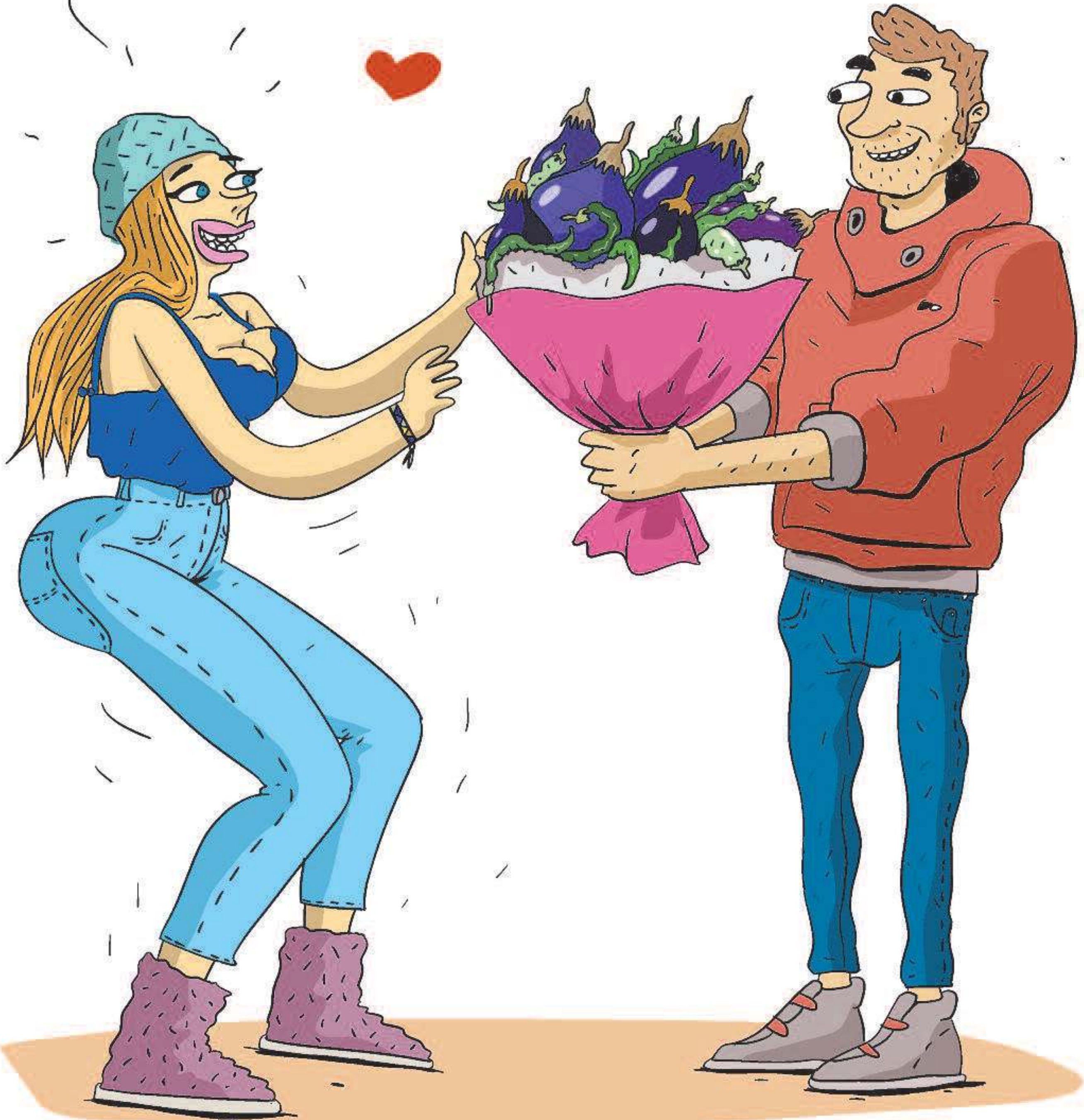
ŞUBAT 2019 / 02 - 9 TL. (KDV Dahil) K.K.T.C 12 TL.

ISSN 2146-1384

Erdoğan eleştirdi. Marketler fiyatı yükselen ürünleri satmama kararı aldı.

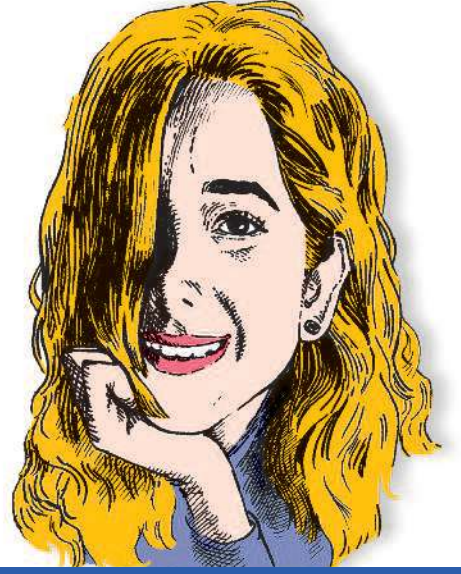
PATLICAN VE BİBERE RAF YASAĞI

Tecavüzü aklayamazsınız! #ŞuleÇetiçinAdalet

Şule Çet davası bu ay görülüyor. Şule Çet'in ailesinin yanındayız.

MEVSİMLİK TARIM İŞÇİSİ BERİVAN

Daha 13 yaşındaydı. Antalya'da çıkan fırtınada hayatını kaybetti.

Şule Çetin'in faillerinin parayla hazırlattığı raporda skandal cümle: "Bir kadın, bir erkekle tenhada içmeyi kabul etmişse cinsel ilişkiye rıza göstermiştir"

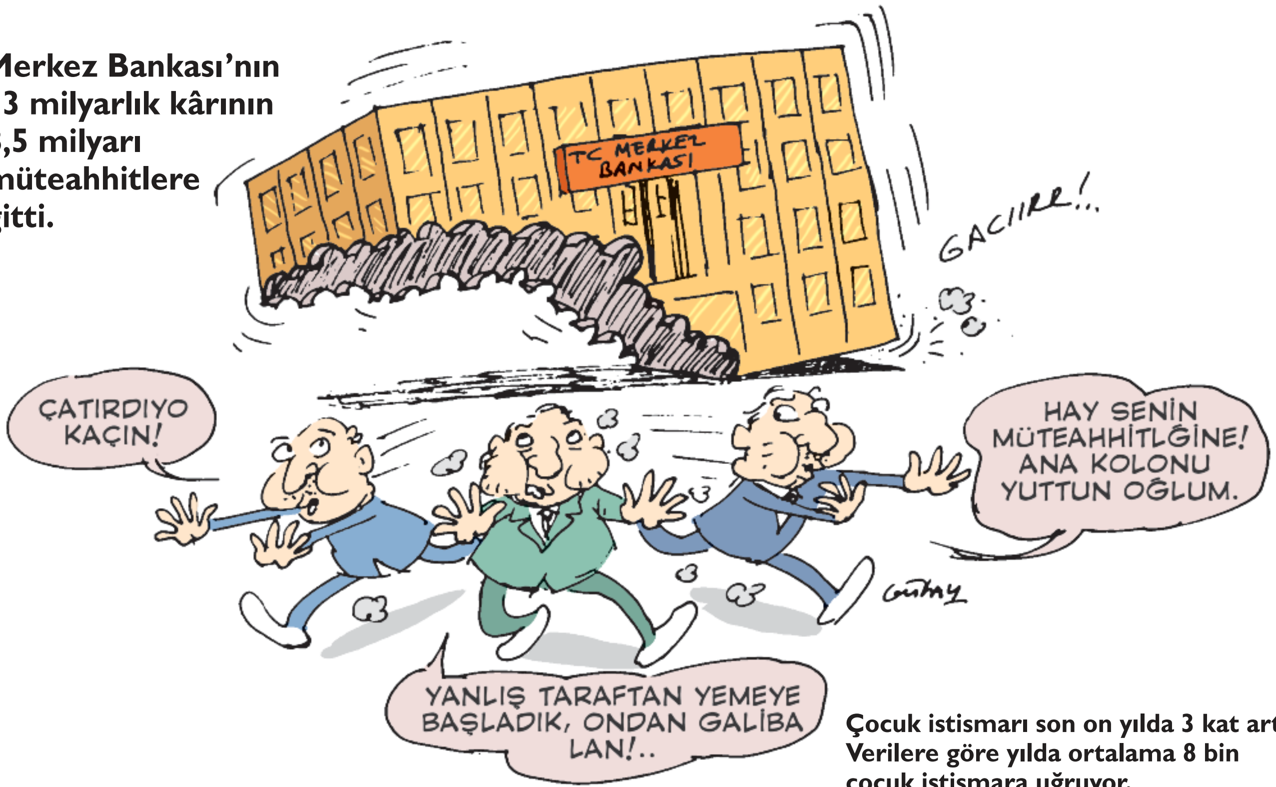
Tecavüzü aklayamazsınız!

Ceza indirimleri kadın katillerini arsızlaştırıyor...

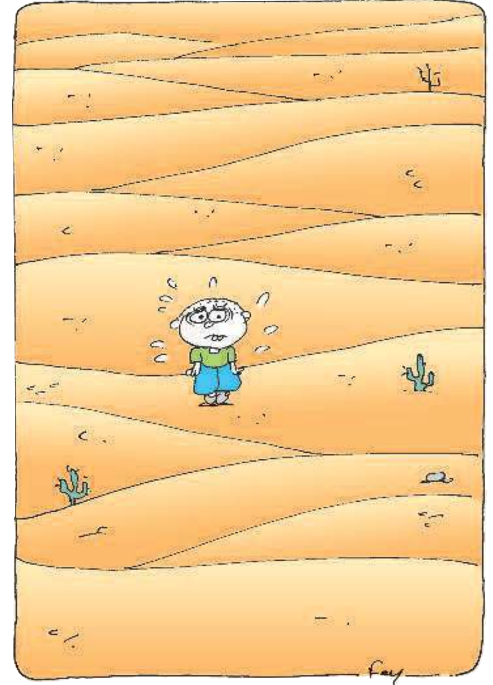
Merkez Bankası'nın 33 milyarlık kârının 8,5 milyarı müteahhitlere gitti.

Ateizm, Deizm artıyor, dindarlık düşüyor...

Çocuk istismarı son on yılda 3 kat arttı. Verilere göre yılda ortalama 8 bin çocuk istismara uğruyor.

İstanbul Fatih'te trafik kontrolü yapan iki polis durdukları taksideki kadını alıkoyup tecüvüz etti. Kadının şikayet için gittiği diğer polisler "Cezasını kendim vereceğim" diyerek kadının şikayetini almadı.

-MIŞ GİBİLER

Berna Pak

Madonna'nın yeni kıçını gördünüz mü? Koskoca Madonna, yılların kadını be!

Ses desen onda, cazibe desen onda, danslar bişeyler...

Pilates nedir bilmezken, tüm dünyaya ben bu kasları pilatesle şişirdim, bu fit vücudumu buna borçluyum diyen Madonna.

Vayyyy be bi hatırlayın, 50 yaşında kadın, sahnelerde tep tep tepinip, kaslı vücuduyla sadece mayo giyerek dans edip şarkı söylediğinde hepimizin dibini düşüren Madonna.

Fakat bir gün bir videoya denk geldim . O da ne, Pilates vücutlu, dipdiri, hiç yaşlanmayan Madonna neler etmiş kendine?

Açın bulun izleyin (ya da izlemeyin) David diye bir evlatlık oğulcuğu var bu Madonna'nın. Onunla bir sahnede şarkı söylüyor ama o da ne, kıçını doldurtmuş ya da kıçına doldurmuş, öyle bir belirsizlik, öyle bir anlamsızlık, öyle bir kamera açısı, yazıklar açısı, acılar acısı... Şu gözlerim kör olaydı da o kıçı görmeyeydim. Nerden denk geldim bilmiyorum gözlerim yandı, beynim tutuştu, hatıralarımın üstüne toprak attı elinde küreklerle tüm 80'ler 90'lar...

Bir de açıklama yapmış ki kıçı kendi kıçıymış pehhh nerden baksan tutarsızlık.

Bu kadın ömrünü güzel vücutlu olmaya adamamış mıydı?

Gidip kıçını elyafla doldurtması nedir?

Şayeste Güzellik Salonu'nda, Halk eğitim merkezinden sertifika almış estetik uzmanlarına mı bırakmış kendini nedir?

Ayrıca insan kıçım, kendi kıçım diye açıklama yapar mı? Naptı yani basın açıklaması mı yaptı, nasıl açıkladı?

Ya bu güzellik meselesi de feci can sıkıcı bir konu.

Ben mesela taktım, mümkün diil kilo veremiyorum.

Ne Karataylar, ne Ayşegül Çoruhlular ne detokslar denedim olmuyor mümkün diil beynim bu kiloyu kabullenmiş diyor ki; sen bu kilodasın kardeşim ne etsen de boşuna, belki bir hadi bilemedin iki kilo verirsen verirsin. Yoksa bütün aç kalmalar, avokado yalamalar, kinoalı salatalar boşuna...

Millet instagramda neler yapıyor, onları gördükçe saçımı başımı yoluyorum. Zaten sosyal medya beni derin depresyonlara sokuyor. Herkes çok fit, herkes çok mutlu, sanki herkesler partilerde buluşmuş da bi beni çağırmamışlar, bi ben evde oturmuş 30 kilo fazlamla cips yiyip İstanbullu Gelin izliyorum Cuma akşamları, öyle bir karanlık...

Sabah kalkıp pür makyaj spora gidiyorlar, ellerinde iğrenç yeşil bir sıvı; marul, maydonoz, zencefil, salatalık, ananas ihtiva eden; yağları hızlı hızlı yakıyormuş bunlar. Onu içip pilates aletlerinde yarasa gibi ters asılarak pozlar veriyorlar, spor sonrası ritüeli mutlaka üzerlerinde sporcu sütyeni, dar taytlarıyla ayna karşısında dudakları büzüp, kaslı göbeklerinin fotolarını paylaşmak. Peki, ben ne yapıyorum o sırada, çocuğu okula şutladığım için son derece mutlu mesut, sabahlığım ve 30 kilo fazlam üzerimde Nutella kaşıklayarak boşşşş vaktimi Candy Crush oynayarak geçiriyorum. Öyle demeyin çok başarılıyım bu konuda 4000'lerdeyim , bravo ben!

Instagramır ablalar oradan oraya koşuşturmaya başlıyorlar gün içinde, sekizyüzseksen tane story paylaşılıyor, fena yoğunlar, biz de onlarla birlikte tüm gün cilt bakımlarına, kuaförlere gidiyoruz, yüzlerine zerkettikleri hyalüronik asitlerin faydalarını, cilt bakımının önemini, binlerce liralık kremleri izlerken; benim cilt bakımdan anladığım sabah yüzünü yıkamaktan ibaret olduğu için çoğu zaman gece yatarken makyajımı çıkartmaya bile üşenmiş şekilde yattığım için yastıkta gözlerimin baskısı aynen çıkmış, sabahları evde panda olarak geziyorum.

Sonra bu fit, dünya güzeli ablalar yine ayna karşısında giyinip kuşanıp kombinlerini sergilemekte, hangi kıyafet nereden alınmış hooop sayfayı kaydırıp görüyoruz. Bense telefonu su bardağına dayamış bir elimle yarım ekmek döner yerken bir elimle sayfayı kaydırıyorum . Üzerimde hala geceden kalan pijamam , en güzel kombinim ve ben...

Onlar, "Kürk Mantolu Madonna" yanında cortado kahvesi ve bir dilim Sen sebastiyan kekle diyetlerini bozarken, ben sürekli beni davet eden komşularımın gönlünü almak için mercimek köftelerini boğazıma boca edip, açık çaylar eşliğinde bilmemne hanımın aldığı ve dar sokakta asla park edemediği yeni jipini ve ucuz botokslarının dedikodusunu yapıyor oluyorum.

Bu instagramır ablalar akşam olunca yine bir davette fönlü saçlarıyla Galata'da bir terasta manzaraya karşı bol buzlu, portakal dilimli, prosekkolu aperol spritz tanıtımı yaparlarken, ben tüm akşam çocukla ve milli eğitimle milli mücadeleye girişmiş, ilkokul konularını bile hatırlamayan belleğimle sayfalarca verilen matematik ödevlerini gugıl amca yardımıyla çözmeye çabalayıp, bir elimle de çocuğun ağzına C vitamini alsın diye mandalina tıkıyorum.

Hiç bakasım yok instagrama hiççççç…. kendi sıkıcı hayatım sürekli film şeridi gibi geçiyor gözümün önünden, gözlerimi oyasım geliyor.

Gerçi ben ne kuuul ablalar gördüm zamanında evlenenlere, hamile kalanlara laf çakan ama şimdi bebeleriyle her türlü kurabiye, seramik, kitap okuma, slaym yapma atölyelerine katılıp #mintiriğimlekalitelizaman etiketleriyle ve çocuğu ağlatmadan travmalar şeetmeden nasıl uyuturum seminerlerine katılarak çocuk büyüten; çocuğu bakıcıyla bırakıp sıkıntıdan kanaviçe, doğal deterjan yapımı, homeopati ,ekşi mayalı artizan ekmek kurslarına katılan zamanın punk ablaları.

Herkese sağlık bakanlığı idrak tahlili yapmalı . Kafalar gitti artık...

Doluyor taşıyor sosyal medyalar, herkeste bir gösteriş merakı , herkes çok güzel, herkes çok yogacı, herkes çok vegan, herkes çok bakımlı, herkes çok iyi anne, herkes çok fit, herkes çok şık.

Bi ben diilim bi de artık Madonna diil... İkimizin de artık kıçı kocaman!

Hasret

feyhan güver

"Toplumsal Cinsiyet Eşitliği" Bir Özgürlük Projesidir...

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu
sengul@hablemitoglu.net

Cinsiyet eşitliğine yönelik toplumsal algının, çocuklukta, okul yıllarında şekillendiği fikrinden yola çıkılarak Milli Eğitim Bakanlığı (MEB)'nın pilot çalışmasını 162 okulda başlattığı "Toplumsal Cinsiyet Eşitliği'ne Duyarlı Okul" projesini genişletmeyi hedeflediğine dair bazı haberler gözüme ilişti. Bu çok sevindirici ve gerçekten ihtiyacımız olan bir girişim. Bakanlık proje kapsamında, MEB'e bağlı okullarda uygulanacak eylem planları hazırlamaya başladığını da Ocak ayında açıkladı. Hatta, Eğitimde Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Etkinlik Kitabı çıkarıldığına dair haberler yapıldı. Bu nasıl önemli bir gelişme, ne denli mutluluk verici. Bu proje esasında, Avrupa Birliği ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından desteklenen "Eğitimde Toplumsal Cinsiyet Eşitliğinin Geliştirilmesi Projesi" (ETCEP) ve amacı; toplumsal cinsiyet eşitliği kavramının yaygınlaştırılmasına katkı sağlamak. Proje faaliyetleri ile özelinde eğitim sisteminin tüm bileşenlerine toplumsal cinsiyet eşitliği bakış açısını yerleştirmek hedefleniyormuş.

Buraya kadar her şey mükemmel, daha ne isteriz ki, cinsiyet eşitliği bir kültüre dönüşsün istiyorsak eğitim sisteminde köklü bir değişim gerçekleşmeli. Ancak projeye dair bazı kesimlerin yaklaşımları ürkütücü ve MEB'i topa tutuyorlar. Diyorlar ki; ***"İstanbul sözleşmesinden, 6284'ten, feminizmden, kadın derneklerinden sonra bu da kırkıncı kırılan yumurta… Nasıl yani! Toplumsal cinsiyet eşitliği de ne demek! Kadın erkek eşitliği gibi desek, öyle bile değil! Yani kızların erkeklere, erkeklerin kızlara benzemesi, unisex, ortak cinsiyet, cinsiyet karışması, kız mı erkek mi belli olmayan çift cinsiyetli gibi bi şey olsa gerek ve bu okullarda uygulanmaya başlanıyor, başlanacak başlandı…"*** Bir de bu projeyi kısaca tanımlamışlar; ***"ara cinsiyet üretme projesi"*** diyorlar. Bu yorumlar siyaseten yapılıyor ve Türkiye siyasetinde cinsiyet pek verimli bir enstrüman.

Oysa cinsiyet eşitsizliği sorunu Türkiye'de giderek derinleşiyor. Yapılan bazı araştırmalar; cinsiyet eşitliği, toplumsal cinsiyet kavramlarının toplumda daha bilinir hale geldiğini, ancak kadını ikincilleştiren ataerkil geleneklerin de güçlendiğini ortaya koyuyor. Dünya Ekonomik Forumu'nun (DEF) 2018 Küresel Toplumsal Cinsiyet Uçurumu Raporu'na göre Türkiye, cinsiyet eşitsizliğinde 149 ülke arasında 130. sırada. Skorumuz da, sınıflandığımız yer de yüz kızartıcı.

Üstelik eğitime, sağlığa, siyasete katılımda kadın-erkek eşitsizliği 2017'ye göre arttı. Türkiye, 149 ülke arasından 19 ülkeyi, toplumsal cinsiyet eşitliği başlığında geride bırakmış, bakın Türkiye'nin arkasında hangi ülkeler kalmış? Fildişi Sahili, Bahreyn, Nijerya, Togo, Mısır, Moritanya, Fas, Ürdün, Umman Sultanlığı, Lübnan, Suudi Arabsitan, İran, Mali, Kongo Demokratik Cumhuriyeti, Çad, Suriye, Irak, Pakistan, Yemen. Türkiye 2006 yılında bu sıralamada 105. iken, 12 yılda 25 sıra gerilemiş. Bu gerilemede emeği geçenler, bugün MEB'in toplumsal cinsiyete duyarlı okullar prjesine karşı çıkanlardır. Bu gerilemede emeği geçenler kadını siyasetin orta yerinde sömürenlerdir. Bu gerilemede emeği geçenler, erken yaşta evlilikleri önlemeyen hatta destekleyenlerdir. 6284'ü hedef alanlardır. Süresiz nafaka için kampanya yürütenlerdir. Kadınların öldürülmesini durdurmayanlar, kadınları öldürenleri topluma salıverenlerdir. Ve en can alıcı olan da, bütün bunlara seyirci ve kayıtsız kalan laik ve demokratik erkeklerin katkısıdır.

Desen: Zeynep Aytaç

Saymakla bitmiyorlar. Biliyoruz ki, cinsiyet eşitliği ülkelerin ve ekonomilerin olduğu kadar erkeklerin de yararınadır. Cinsiyet eşitliği bir tarafın kaybettiği ya da kazan-kaybet mantığı olan bir oyun değildir. Aksine herkes için bir kazan-kazan durumudur. Şundan emin olmalıyız; erkekleri dahil etmeden kadınların güçlenmesi mümkün değil. Zaten yaşayarak görüyoruz, erkekler kadınların özgürleşmesinin ve güçlenmesinin önünde kalabalık bir yığın olarak duran engellerdir. Ve bir şeyden daha emin olmalıyız ki; cinsiyet eşitliğinin olmadığı bir yerde özgür, adil ve hakkaniyetli bir yaşam sürdürülemez. Cinsiyet eşitliği dileğimiz ve aidealimiz olan insanca yaşamı elde etmenin bir yoludur. Ve bu haliyle de, evet cinsiyet eşitliği bir özgürlük projesidir. Eşitlik varsa kadınlar özgür demektir. Toplumsal cinsiyet eşitliğini düşmanlaştırarak değerlendirenler kadınların özgürlüğüne karşı erkeklerdir.

Eşitliğin tek bir anahtarı var o da, paylaşım... Hayatın her alanını eşit paylaşmadığımız sürece, yukarıda kısaca değindiğim rapordaki sıralamada giderek daha da dibe çekileceğimiz açık. Bunun için ülkeyi yönetenlerin ellerini vicdanlarına koymaları ve toplumu uçurumun kenarından uzklaştırmaları gerek. Yapılacaklar belli, yeter ki kadın üzerinden siyaset yapma kolaycılığından vazgeçilsin...

Sorgulayan Helen

Ramize Erer

Katina Karanikola

YENİ YILDA YENİ KAFA.

Geride bıraktığımız ve bir yaş daha büyüdüğümüz yıl, bana, hayatın ciddiye alınmayacak kadar kısa olduğunu hatırlattı. Yıllarımı saydım, geleceği belli olmayan yarınların geçen onca dünlerden çok daha az olacağını, geriye dönüş olmadığını fark ettim. Kalan zamanımın değerini anlayarak kendime yeni yılda yeni ufuklar açtım. Züğürtken komünist, üç, beş kuruş kazandıktan sonra faşistleşenler gibi yıllarım tükendikçe hayata bakışım değişti. Bakmanın ötesinde görmeyi öğrendim. İnsanları söyledikleriyle değil gözlerini okuyarak anlamayı biliyorum artık. Kendimle iyi geçindiğimi, kendimi sevdiğimi, değer verdiğimi fark ettim. Huzurumu çalan, kavga ve nefretle hiçbir yere varılamayacağını idrak edemeyen zırzoplardan ve olaylardan uzak kalmak için listemi, gözden geçirip, yeniledim. Zira başkalarının başarılarını ve yeteneklerini kıskanarak küçümsemeye çalışanlar beni rahatsız ediyor.

Yanımda az da olsa gerçek insanlar istiyorum. Düşüncelerini söyleyebilen, söylediklerini düşünebilen temiz ve şeffaf insanlar… Bana söylenmeyenleri tahmin edecek ne sabrım ne zamanım kaldı. Karşıdaki insandan duymak, söylediklerini eyleme dönüştürdüğünü görmek istiyorum. İkinci fırsat vererek kaybedecek vaktim pek kalmadı. Başkalarını arkasından eleştirenleri yokluğumda benimde dedikodumu yapacağından eminim. Başkasının kötülüğünü isteyen, bana dost görünse de, benim de kötülüğümü isteyecektir. Bir insan hakkında söylenenlere kulak asmamayı, onunla konuşarak onun söyledikleriyle onu tanımayı tercih ediyorum. Başkalarına ihanet eden gün gelecek bana da etmeyecek mi? Az kelimeyle konuşan insanlar istiyorum yanımda. Yanlarında suskunluğumuzu doldurma ihtiyacı hissetmeden oturabileceğim insanlar…Bundan böyle "Ne olacak ya", "bir şey olmazlara" açık değilim. Olur. Hem de fazlasıyla olur içimi kemiren "şeyler". Üzgünüm ama sefalet, kıskançlık dolu insanlara tahammül edemeyecek kadar büyüdüm.

Kim olduğumu ve nereye gittiğimi çok iyi bilecek yaştayım. Kimseye bir şey kanıtlamak, sidik yarıştırmak veya kendimi kabul ettirmek ihtiyacını hissetmiyorum. Kötülükleri aşağılayarak, küçümsenmeyi kayıtsızlıkla, zorlukları onurumla göğüsleyebiliyorum. Saygı kazanacaksam rüşvetle, para pulla, mastürbasyonla değil davranışlarımla kazanmayı biliyorum artık. Karanlıklarda, kapalı kapılar ardında saklanmıyorum. Açık ufuklarda, ışıklarda yaşamımı sürdürüyorum göt kadar adada.

Mutluluğu zenginlikte, şan şöhrette değil ufak, önemsiz şeylerde bulmayı öğrendim. Mutluluk, açan bir çiçek, üstüne konan benekli bir kelebek, her sabah perdemi açmamı bekleyen serçeler… Yanımda haksızlığa ve kötülüğe karşı olmayanları değil daha iyi bir dünyayı hayal edenleri istiyorum. Yanlarında korkusuzca kahkahalarla gülebileceğim, ruhumla ağlayabileceğim insanlar…Zira benim için,bu saatten sonra, "iyi olmak" zengin olmak, marka elbise, ayakkabı giymek, lüks lokantalarda yemek yemek değil. Benim lügatimde "iyi olmak" demek; dostlarımla sahilde elimizde sandviçlerle, biralarla geçen bir gün, neşeyle, gözyaşıyla ve gerçek gülümsemeyle, sevdiklerimle, yiyeceğim bir yemek, iskambil kağıdı veya tavla oynayarak geçen bir gece….

Millet, size de tavsiye ederim. Huzurlu yaşamak için şöyle bir silkelenip civardaki asalaklardan arının, listenizi yenileyin ve kendinizi resetleyin…

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

• Bir seçim telaşıyla daha başbaşayız. Sadece bana mı öyle geliyor bilmiyorum ama sanki iki üç ayda bir seçim oluyor. Bakalım bu seçimin reytingleri nasıl olacak? **Binali Yıldırım** biraz puan düşürüyor ama kadroda **Sarıgül** de var. Çekirdekler hazır, seçmen akışkan, ailecek izliyorz.

• **Mustafa Sarıgül** CHP'den aday yapılmayınca **DSP**'nin **Şişli** adayı olmuş. Ben **İyi Parti**'den olur demiştim ama tam destekli sallayamamışım.

• **Binali Yıldırım**'a baktım, 2002'den beri **Ankara**'da yaşıyor. Ama İstanbul'a talip. Bu durama istifa etmemiş olmasından daha çok içerledim, yalan yok.

• Devlet Bahçeli, Binali Yıldırım'ın istifa kararını "**erdemli**" bulmuş. Gerçekten çok erdemli bir davranış, bu devirde kim kanunlara, yasalara uyuyor ki? Uymasa uymaz sonuçta.

• İstanbul'un büyük çoğunluğu İstanbul'da "**inançlı, Müslüman**" bir belediye başkanı görmek istiyormuş. Tercih meselesi tabi ama sebep?

• Nefesi kuvvetli belediye başkanı trafik sorununa bi üfledi, ohohohyt!

• **İyi Parti**, **Iğdır**'da **HDP** kazanmasın diye aday çıkarmayacakmış. Muhaliflik de bir yere kadar anladığım kadarıyla, insanın içindeki en eski, en köklü, en anlamsız ama en tanıdık nefret bir türlü soğumak bilmeyince...

• **İstanbullular**, İstanbul'un en büyük probleminin **trafik** olduğunu söylemişler. Trafik bir problem değil anacım, bir sonuç. Asıl problem İstanbul'un nüfusunun 20 milyona dayanması. Bu nüfusa **Geleceğe Dönüş**'teki gibi **uçan araba** koysan, gökyüzünde bile trafik olur.

• Türkiye'de ekonomik gelişmelerden hiç etkilenmediğini iddia eden insan oranı **yüzde 20**'ymiş. Doğu öğretisinde "**okyanusun dibi gibi ol**" derler. Çünkü yüzeyde fırtına da olsa, dalgalar da olsa, okyanusun dip noktası her zaman sakindir. Vay be... Memleketin yüzde 20'si ermiş, haberimiz olmamış.

• Ekonomi kötüye gidiyor diyenler yüzde 57'ymiş. Bunu **dış güçler** kümesine alınca ortada doğru dürüst bir oran kalmaması...

• 10 kişiden 6'sı hayatında hiç kitap okumamış. Buna sadece ilkokul ve ortaokulda dönem ödevi için **Sefiller**'le **Suç ve Ceza**'yı zoru zoruna okumuş insan bireylerini de ekleyince oran 10 kişiden 8'e falan çıkıyor bence.

• Komagene Çiğ Köftenin sahibi **FETÖ**'den tutuklanmış. Ulan en sevdiğim çiköfteciydi be. Kursağımızdan FÖTÖCÜ çiköftesi geçmesi de varmış nasipte...

• 2018 yılında 106 bin esnaf kepenk indirmiş. Bazen benim de kepenk indiresim geliyor ama esnaf olmadığımdan kelli indiremiyorum.

• Küçük işletmelerin batık kredi oranı da yüzde 60 artmış. Bazen uzaklara dalıyorum ve "bankalar mı önce batacak yoksa esnaf mı bankaları batıracak" diye düşüneyazıyorum. Hey gidi karlı dağlar, hey!

• "Şu para var ya nelere muktedir, şu kapitalizm… Denizlerimizin kenarlarını, orman alanlarını betona çevirme gayretinde olanlar var." İmza: **Tayyip "Che" Erdoğan**.

• **Fazıl Say**'ın annesinin vefatı üzerine telefon açan Erdoğan'ı konserine davet etmesi ve Erdoğan'ın da davete icabet etmesi; **Yılmaz Erdoğan**'ın Erdoğan'ın huzuruna çıkıp kikirdemesi kadar koymadı, açık söyleyim.

• Fazıl Say, öyle el pençe divan durmasaydı iyi miydi? E iyiydi elbette. E çünkü kimse öyle durmasındı. Ama rica ederim hayatta bir şeylere gerçekten emek vermiş, değerli, yeri kolay kolay doldurulamayacak özgünlükteki insanları tek bir "hata" yüzünden, bir kalemde linç edici tavrınızı üstünüzden bi atın kuzum.

• Cumhurbaşkanı Erdoğan, Fazıl Say'ın konserine gittiği için kendisine linç kampanyası başlatıldığını söylemiş. Fazıl Say'ın yemediği linç kalmadı ama onun da mağduru sen oldun he mi?

• Peki **Metin Akpınar**'ın esprileriyle gaza gelip darbe yapmaya yeltenecek ordu mensupları olduğuna inanılması!? Ciddiye alayım diyorum alamıyorum, güleyim desem yaprak kımıldamıyor...

• **Deniz Çakır**'ın aslında mağduru olduğu, içki içilen bir mekanda içki içtiği için darlandığı hadiseden bile başkaları mağduruyet devşirdi kendine. Yaw seçim, sen nelere kadirsin!

• Herkes dünyaya bir şey satıyor, bence biz de "**nasıl mağdur olunur**" fikrini satalım. En tepeden başlayarak, en çok ürettiğimiz şey o; **mağduriyet**.

• Mağduriyet. Made in Turkey.

• "**Bir kadın bir erkekle tenhada içmeyi kabul etmişse cinsel ilişkiye rıza göstermiştir.**" Bu cümle, **Şule Çet**'in faillerinin hazırlattığı rapordan. Hayatta olan her kadın, kendinden önce öldürülmüş kadınların korkularını bir miras, bir yolluk gibi sürüklüyor yanında. Böyle cümleleri sevmem ama bu sefer tam yerine oturacak: "erkekler bilmez..."

• İstanbul'da polis taksiden indirdiği kadına ekip aracında tecavüz ediyor, şikayet için gittiği karakoldaki polisler ise kadınının müracaatını almıyor. Babacan bi komiser çıkıp: "O zaten it gibi pişman şu an, ben onun cezasını vereceğim. Sen şimdi git duşunu al, güzelce dinlen, bu olayları unut." diyor. Bu nedir, nasıl bir cesarettir! Al bak buraya da oluyor işte: "erekler bilmez..."

• **Burcu Karakaş** kürtaj gerçeğini araştırmış. Resmi olarak yasak değil, ama pratikte yasak. Aradığı hastaneler "Yasak hanımefendi!" demiş. Uzman doktorlar

Ezgi Aksoy

devlet hastanesinde yapmıyoruz derken, hemşireler özele yönlendiriyoruz buyurmuşlar. Doğurması için ikna edilen kadınlar, merdiven altı muayenehanelere itilen kadınlar...

• Kürtaj, kadın hakkıdır. Bireysel haktır. Modern tıbbın bir operasyonudur. Varoluşçuları, dindarları, henüz hücre halindeki biolojik maddeyi bir "bebek" kabul edenleri kürtaj olmaya zorlayan yok.

• Sonsuza kadar söyleyeceğim: Kürtaja karşıysan, kanser tedavisine de karşı olmak zorundasın! O "bebeğin" doğmasını yaradan istiyorsa, seni kanser eden de o. Yatıp ölsene!

• 16 yaşındaki **Dilek**'i öldürüp valize koyan sanık yayın yasağı istemiş. "**Herkesin öğrenmesini istemiyorum**" demiş. E adam haklı, yarın bir gün iyi halden tahliye edilip çıktığında nolacak? Kahvede falan dedikodusunu yapacaklar. İleride sosyal medyadan stalklayıp flörtleştiği kadınlar falan soracak. "Yok kızım ya, o öyle değil" falan deyip geçiştirmeye çalışacak. Ne gerek var böyle şeylere. Altı üstü 16 yaşındaki bir kız çocuğunu öldürmüş. Adamın haysiyetiyle, geleceğiyle oynamaya değer mi?

• Sosyal medya tacizcilerini teşhir eden kadınlarla dolu. Tabancalarla story atıp "**bekleniyorsun**" yazanını mı ararsın, "**icap ederse tecavüz eder gene alırım seni, benim karım olacaksın başka yolu yok**" diye tehdit edeni mi... Tüm teşhirlere, tüm tepkilere, tüm endişe ve çığlıklara rağmen, hala tedbir alınmıyor oluşu, hala kadınların sokaklarda arkalarına bakmadan yürüyemiyor oluşu akla zarar! Türkiye dev bir kadın mezarlığına dönüşürken, bu barbarlığın "**maçoluk**" kisvesi altında gazlanmasını yediremiyorum.

• #1YearChallange ile, türbandan kurtulup özgürleşen kadınlar kendilerini gösterdiler. Başörtüsünün aile ile, okul ile, zorlama ile sürdürülemeyeceğinin kanıtı gibiydiler. Zorlamayla olmuyordu işte bu, gönül meselesiydi. Türbanı çıkarmaları da, daha sonra bu kararlarının arkasında durmaları da büyük cesaret işiydi. Yürekten alışkışlıyorum!

• Berivan Karakeçili 13 yaşında bir tarım işçisiymiş. Ölmüş. Antalya'da. Hortumda.

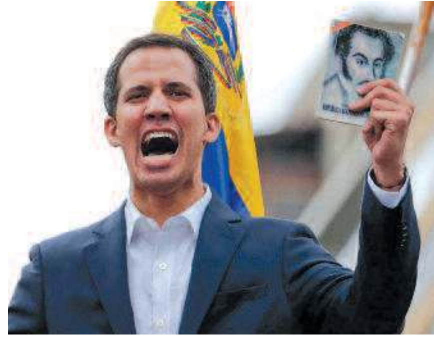
• Diyanet sigara haramdır demiş. **Update** mi gelmiş?

• Diyanet; "**Eğitim seviyesi arttıkça dinden uzaklaşılıyor.**" Eee?? Hayır, gerçekten... Bundan Diyanete ne? Diyanet'in varlık sebebi, dindar vatandaşlara yardımcı olmak. Dindar olmayanlar kapsama alanına girmiyor.

• Televizyon yıldızı **Nihat Hatipoğlu** da rektör oldu. Üniversiteyi de aynı programdaki gibi yönetiyormuş diyollar. Yok "eşcinsellik hastalıktır", yok "evlilik şudur budur"... Allahım keşke herkes bi sussa, bi sussak böyle günlerce hiç konuşmasak, Hatipoğlu da sussa, bi kerecik olsun bir konuda görüş bildirmese...

• Brezilya'da 50 kişinin öldüğü felaketin sorumlusu olan şirketin başkanı: "**Ölen halk değil, bizim işçiler**" demiş. Vallaha bravo! "Ulan ne güzel demiş be" sözleri yankılanıyor şuanda kulaklarımda. Nays...

• Venezuella... Benim güzel ve yalnız '**hermano**'m. **Maduro** mu kalsın, yok efendim **Amerika**'nın desteklediği ordu darbe mi yapsın? Ekonomik krizin sebebi dış güçler mi, yönetim eksikliği mi... Avrupası, Amerikası, Türkiyesi bile bunun peşinde... Sen ki dünyanın en büyük petrol rezervlerine sahip ülkesisin, kendi kaderine kendin karar verebilirsin mi sandın!

• Dünyada ekonomik olarak Venezuella'dan daha tutarsız ülkeler var. Şiddet oranı, en fantastik aksiyon yazarlarını bile zorlayacak boyutlara ulaşmış kara parçaları var. Ne sesleri duyuluyor, ne hikayeleri anlatılıyor. Neden? Çünkü petrolleri yok da ondan.

• **Yılmaz Özdil** bir kitap yazmış, basmış üstüne **2,500 TL** etiketini satıyor. Alan memnun, satan memnun... Ticari bir "**ürün**". Bilimsel ya da arşivsel hiçbir değeri yok. Ama adledilen değer üzerinden öyle yürüyor orada işler demek ki. Millet de sosyal medyada çılgına döndü. Kardeşim size ne? Ya gerçekten? 5 Liraya satsa alacak mısın?

• Cinnetinizden **Twitter**'a giremez oldum, açık söylüyorum. Her gün bi linç, bi linç... Yetti gari!

• Rusya'da bir havalimanı işçisi, işten atıldığı için dozerle pistteki bir uçağı parçalamış. Hah bak! İlla da cinnet geçireceksen böyle geçireceksin. Patronuna, pahalılığa, şuna buna kızıp sosyal medyada Fazıl'a, bilmem kime höykürmeyeceksin. Negatif enerjinizden boğulduk burada. Biri camı açsın.

• **Celal Şengör**, "**Elin dangalağına organ verip yaşatmanın anlamı yok**"

demiş. Buyrun buradan yakın. Adam tek başına **twitter**'ın vücut bulmuş hali.

• İstanbul'un simgelerinden tarihi **Bozdoğan Kemeri** restore edilecek deniyor. Allahınız varsa dokunmazsınız lan!

• Noldu? Herkesler **paralı poşeti** protesto etti, yok efendim marketlere el arabasıyla gitmeler falan... Çöbü nabıyonuz? Çöbü diyorum, çöbü? Çöbü neyle atacağınız? Eninde sonunda alacaksınız 25 kuruşa o torbaları. E çünkü ben baktım, markette satılan çöp poşetleri daha pahalıya geliyor.

• Mutsuzluk, kiracılık ve ateistlik yükselişteymiş. Bir şey diyeyim mi; bunların hepsi bir şey aslında, tek bunlar, bir, aynı.

• Norveç'e iltica eden Türkiye vatandaşlarının sayısı Suriyelileri geçmiş. İltica edenlerin yüzde 30'u Türkiye'den geliyormuş. Siz önden gidin de moruk, güzelse sonra biz de geliriz.

• Ve uzaydan ilk dünya dışı radyo sinyalimizi aldık. Önce bi şaşırdı herkes, bi heyecan oldu, sonra sanki uzayda bir yerlerde bizim gibi bir yaşam olduğu kanıtlanmamışçasına günlük hayatına geri döndü herkesler. **Children Of Men**'deki doğum sahnesi gibiydi her şey. Ne yalan söyleyim bu anı hiç böyle hayal etmemiştim.

KARANLIK GÜÇLER

- Kalk kız, haşarat!

- Mımmmh.

- Mımıh deme anneye, kalk işte, öğlen oluyo öğlen... Her gece açık oturum seyrediyorum, diye sabahlıyo sonra da kalkamıyo... Sana kaldıydı sanki... "Normal" ev hanımları gibi kocişine yapacağı sunumu hesaplayacağına, anayasayla, sınır ötesi harekatla filan sabahlıyo. Çeşit şey... Yatağını toplasana kız, nereye?

- Tuvalete gidiyorum... Normal bir insan olarak benim de çişim geldi, izin verirsen tuvalete gidicem... Uyusan problem, helâya gitsen problem... Ev değil cezaevi kampüsü. Aile desen, gün be gün Saka Ailesi'nden Palu Ailesi'ne doğru aşama aşama gidiyo. Sahiden "Ruh sağlığı yasası" filan çıksa da kurtulsam artık ya.

- Kız, haber bülteni gibi konuşma anneyle... İnsan ol, önce "günaydın"

- Problem bu ya, insan olduğum için çişim gelebiliyo... Günaydın...

- Ne günaydını kız, öğlen oldu...

- Kadına bak, bana baskı altında "günaydın" dedirtti... Sonra da tantana ediyo... Tünaydın anne... İyi öğle üzerleri... Umarım, günün bundan sonrası senin için güzel geçer...

- Teşekkür ederim kızım... Bok karı! Dalga geçmeye yer arıyo; doğru konuş anneyle...

- Ay miyavlasam mı acaba, nası konuşsam olmuyo...

- Pist! Miyav deme anneye...

- Üstüme gelme anne! Yeter artık... Kaçarım valla şu evden, alır beynimi İsviçre'ye giderim... Karanlık güçlerden tanıdıklarım var... Harçlık olarak belli bi miktar kara para verirler, kraliçeler gibi yaşarım...

- Beni mi korkutucan, kara vebalara gelesice... Biz de boş diiliz... Benim de karanlık güçlerden tanışlarım var... Başına musallat ederim... Seni karakancalosa veririm...

- İğne yapar, ham yapar... Çok duyduk biz bunları... Çocukken hep beni korkutuyodun... "Dunganga" gelir, seni çuvalına kor, götürür... Yok efendim "Çarşamba Karısı" kaçırır, "Gulyabani" ıstırır... Yok bööle bi şey...

- Hahayt... Yokmuş... Daha geçen gece "Enkebit" hazretleri gelip rüyama girdi gırtlağımı evire çevire sıktı, kaldırıp kaldırıp yastığa kafamı vurdu... Boğulucam zannettim...

- Gece yarısı bi tencere yoğurtlu sarımsaklı mantı yiyip yatarsan öyle olur... İçin daralır, gırtlağını sıkıyolar zannedersin... Modern tıp buna "Mide spazmı hazretleri" adı veriyo...

- Kız sıpazım hazretleri hakkında konuşma ööööle ileri geri... İyi saatte olsunlar, ne vakit gelicekleri belli olmaz; hokkadanak çarpıverirler adamı... Evi basarlar Alimallah. Karakancalosa inanmıyosun sen ama; çocukken gördüm ben... Anamgile ağız eğdiydim, ters cevap felan verdiydim; bahçede karşıma çıktı; "hoyyt hört" dedi ben bi korktum... Bööle domuz gibi, kara kara; kıllı... Bi dudağı yerde; bi dudağı gökte... Kocaman...

- Ben biliyorum karakancolosu. Yalnız "cin" yerine "üç harfli" dendiği gibi karakancolos yerine de "on iki harfli" denmesi daha münasip bulunuyo şu aralar. Bu hususta talimatlar var. Ciddiyim bak. Eheh.. Samiğmiğ hislerle söylüyorum.

* * *

- Kız anne! Benim ben, Sıdıka... Şaka yaptım... Banyoya girdimdi ya... Makinadaki kirli çarşaflardan birini örttüm... Ecinni felan değilim, benim... Şakacıktan yaptım bak...

- Eğağnan... nan... Eğh...

- Ay resmen dili tutuldu kadının... Hay aklıma ediyim, şaka yapıyorum diye... Anne kız?

- Eğağ nen... Eğh... Hauu... Höö...

- Anne, bendim diyorum bak... Korkucak bişey yok... Hem zaten hayatta Karakancalos Gulyabani diye bişey de yok... Onları biz yaratıyoruz... Tıpkı "karanlık güçler" gibi... Korkup, üstüne gitmedikçe; kendi yarattığımız şeye inanıyoruz... Ucundan bucağından karışıp, sessiz kalarak büyüttüğümüz şeylere "karanlık güçler" diyip geçiyoruz... Esasen üstüne gitmek lazım...

- Didaktik didaktik konuşma, haşarat! Ukela kaltak... Vurdum mu terliği kafanı uyuştururum...

- Ay Tünaydın... Rabbıma şükürler olsun... Bi an için çenen tutuldu zannettim anne...

- Kal vır, tak vır... Kaltak vır... Vır vır vır...

Fetiye Nene

İpek Özsüslü

ÖZET: ALBERT NİŞAN HEDİYESİ OLARAK FETİYE'YE OXFORD CADDESİ'NDEN BİR DÜKKAN ALDI.. HAYALİNDEKİ DONCU ASHNA FİSHNE UNDERWEAR'I AÇAN FETİYE MUTLULUKTAN UÇUYOR MAŞALLAHINIZI ALIYORDU.. ŞER İTTİFAKI CAMİLLE VE VİCTORİA İSE BU MUTLULUĞA GÖLGE DÜŞÜRMEK İÇİN PAPAZ BÜYÜSÜ PEŞİNDEYDİLER.. PAPAZIN İSTEDİĞİ MALZEMELERİN TEDARİĞİ KONUSUNDA KONUŞURLARKEN ONLARI DUYAN Bİ KİŞİ VARDI.. CİCİ ANNE FAİKA..

PAPAZ EFENDİ.. MALZEMEYİ GETİRDİK YALNIZ EKSİĞİMİZ VAR.. KADININ KASIK KILINI ALAMADIK..
OLSUN.. ETKİSİ AZALIR AMA NEMA PROBLEMA.. PARANIN 2 BÖLÜ 3'ÜNÜ PEŞİN ALIYORUM..
ÜÇTE BİRİNİ GETİRDİM.. AYRILSINLAR.. ANLAŞTIĞIMIZIN 5 MİSLİNİ VERİCEM..

GECENİN İLERLEYEN SAATLERİ..
ÖNCE AYRILIRLAR.. SONRA ABİMİ ALIR TESELLİ AYAĞINA İBİZA'YA GÖTÜRÜRÜM. GÖTÜNÜ YİYİM AYAKLARI YAPARIM... VOTKA KAVUN İÇERİM..
ÇEŞMİ BÜLBÜL SÜRAHİSİ GİBİ OTURMUŞ NE DÜŞÜNÜYOR-SUN VİKTORYA?
SENSİZ Bİ HAYATIN NE KADAR YAŞANILASI OLDUĞUNU!!

BANA BAK BAĞIRSAK SAÇLI!! AHPABIM BARBOROS HAKKINDA HİÇ GÜZEL BİLGİLER VERMEDİ!!
SARDUNYA ADASI DESEM.. FREDO?? ROMA TAKSİLERİNDE YEDİĞİN HURMALAR?
NE DİYOSUN YEEA..ÜFF SAÇ-MALAMA!!
NE FRE.. FRE-DOSU.. NE ROMASI?
BEN BİLMEM?! BİR SENİN SİDİKLİYİ BEĞENMEYEN BİR BOKLU OLDUĞUNU BİLİRİM..

KIZIM NE SAÇMALIYOSUN NE DEMEK BÜYÜ İPTAL?!!
YA FETİYE ASLINDA İYİ BİRİ GİBİ..
AYY BİZDEN ÖNCE O KARI SENİ BÜYÜLEDİ GALİBA!!
ARA PAPAZI VAZGEÇTİK DE!!
HAYIR EFENDİM.. BU İŞLER KİRALIK KATİL TUTMAK GİBİDİR VİKTORYA.. GERİ DÖNÜŞ YOKTUR! HADİ CHARLES UYANICAK KAPATIYORUM..

ÇOK ÖZLETME BACIM.. ÇABUK DÖN.. ALIŞTIM SANA..
HAYDİN ALLAHAISMAR-LADIK!! KENDİNİ YIPRATMA.. KOCANI DA TAKMA!!
LİLİBETH'İ BENDEN ÇOK MU SEVİYO NE?
İNER İNMEZ KEBAP YERİM..
ÜSTÜNE DE ŞÖBİYET !!
Fred Perry

VAR EVİ KEREM EVİ.. YOK EVİ VEREM EVİ.. MÜTEVAZI SOFRAMIN KUSURUNA BAKMA
NEYLEYİM ŞATOYU SARAYI İÇİNDE SEN SALINMAYINCA..
ipek ısı

NELER DE ÖĞRENMİŞ.. MEZELERDEN AL.. SADE GİTMEZ BU MERET...
BİZ İNGİLTEREYE ÜZERİNDE GÜNEŞ BATMAYAN İMPARATORLUK DERİZ AMA ÇUKUROVANIN GÜNEŞİ BİR BAŞKAYMIŞ..
IŞIK DOĞUDAN YÜKSELİR HAYATIM!!
BENİM IŞIĞIM SENSİN FETİ.. SENİN YÜZÜN..
SNIFF SNIFF

HEP BÖYLE TATLI DİLLİ MİYDİİİN BAKİİİM SEN?!!
AT SAHİBİNE GÖRE KİŞNER.. NE ZAMAN Kİ SENİ GÖRDÜM DİLİMİN BAĞI ÇÖZÜLDÜ SANKİ..

GAYAYI GIRCII TUTUUU İLVANLIM İLVANLIIIM İLVANLIM AMMANN AMMAAAN DİBİNİ BURCU DUTTU DA AL FİSTANLIM GAYTANLIIIM
BİZDE BİR YAR SEVMEYLE İLVANLIM İLVANLIM İLVANLIM AMMAAN AMMAAN KÖYÜ BİR SANCI DUTTU DA AL FİSTANLIM GAYTANLIM...
ÇOK İÇLİ BİR AŞK EZGİSİ GİBİ.. NE DİYOR BEBEĞİM?
NE BİLİİM.. BİRİ, KIRMIZI, KUŞAKLI ELBİSE GİYMİŞ BİRİNİ SEVMİŞ SONRA BÜTÜN KÖY İSHALDEN KIRILMIŞ, SANCILANMIŞ GALİBA.. KURU KAYISI MI YEDİLER ACABA?
ÇIT

CAM CAMA !
CAN CANA!
KLINK

KERATA MORİSİ ...
KASKI BİTCH ESPİTANA..
GALİLEYO FİGAROO LAMBADA..
COSS
MARİYANNA ....MARİA MERSEDES. .AMFİBİYANOOO
PISSS
egg egg

SÜRECEK

Mükemmel olma...

Mükemmel olma, gerçek ol
Duygularını örterek kendin olamayacağını gör
Öfkenden, nefretinden, hayal kırıklıklarından korkma
Onlara sahip çık, onları anla
Olumlu tarafların kadar,
Olumsuz taraflarını da dinle
Her zaman 'Evet' demek zorunda değilsin
'Hayır' demekten korkma

Mükemmel olma, gerçek ol
Suçluluk duygunu,
Utancını gizleme
Korkma, ürkme, kaçma
Yargılayan bakışlara gözünü kapa
Yargılayan sözlere kulağını kapa
Yargılayan sevgilere kalbini kapa
Ve hiç unutma ki aslında,
Seni senin kadar yargılayan başka biri yok…

Mükemmel olma, gerçek ol
Kendini keşfetmekten korkma
Bunun yolunu da kendin keşfet
Herkesin hoşuna gitme
Herkesin fikrini o kadar ciddiye alma
Herkes seni seviyorsa, bil ki yanlış yoldasın
Herkesi memnun ediyorsan, sen neredesin?
Başkalarının ihtiyaçlarını kendinin önüne koyma
Kendi ihtiyaçlarını görmezden gelme
Kendini önemseme hakkın olduğunu hiç unutma
Ama kendi önemini de çok abartma...

Mükemmel olma, gerçek ol
Korkmadan sev
Başkalarının seni sevip sevmemesiyle ilgilenme
Sen önce kendini sev
Sevdiğin zaman kırılmaktan korkma
Ne hissediyorsan söyle
Nezaket maskesinin arkasında,
duygularını kıymaya çevirme
Kulaklar duymak istemese bile
Sevgini dile getirmekten korkma

Mükemmel olma, gerçek ol
Kanlı canlıyken kendini ölüme terk etme
Sevişmekten
Kahkaha atmaktan
Zevk almaktan
Ağlamaktan
Eğlenmekten
Haykırmaktan
Kırılmaktan korkma
Pişmanlığa mahkûm etme kendini
Anlarını yaşa

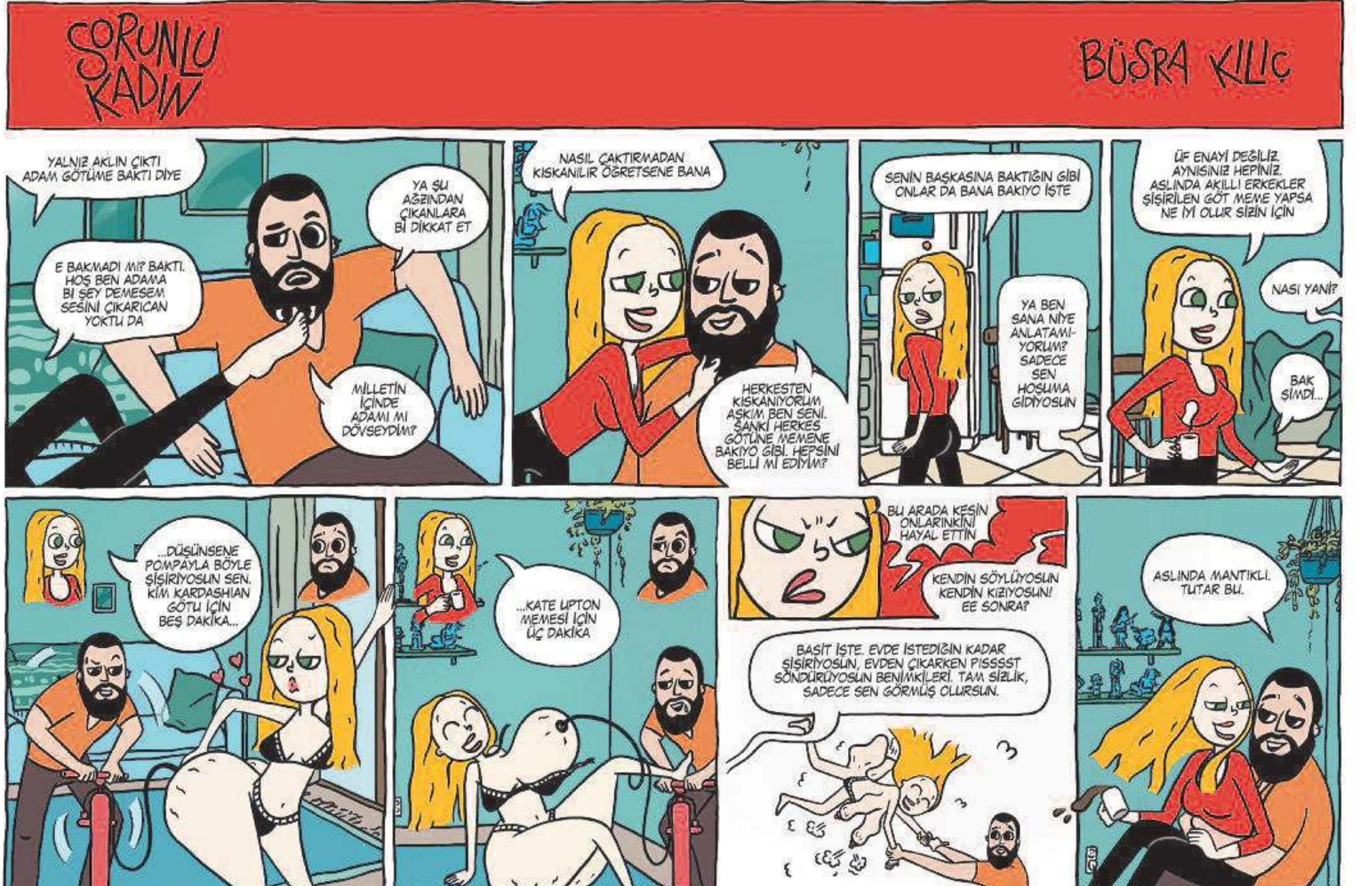
Mükemmel olma, gerçek ol
Tüm çıplaklığınla kaldığında
Duyduğun sesi yargılama
Kendini cezalandırma
Kendini kandırma
Kendini kendinde ara

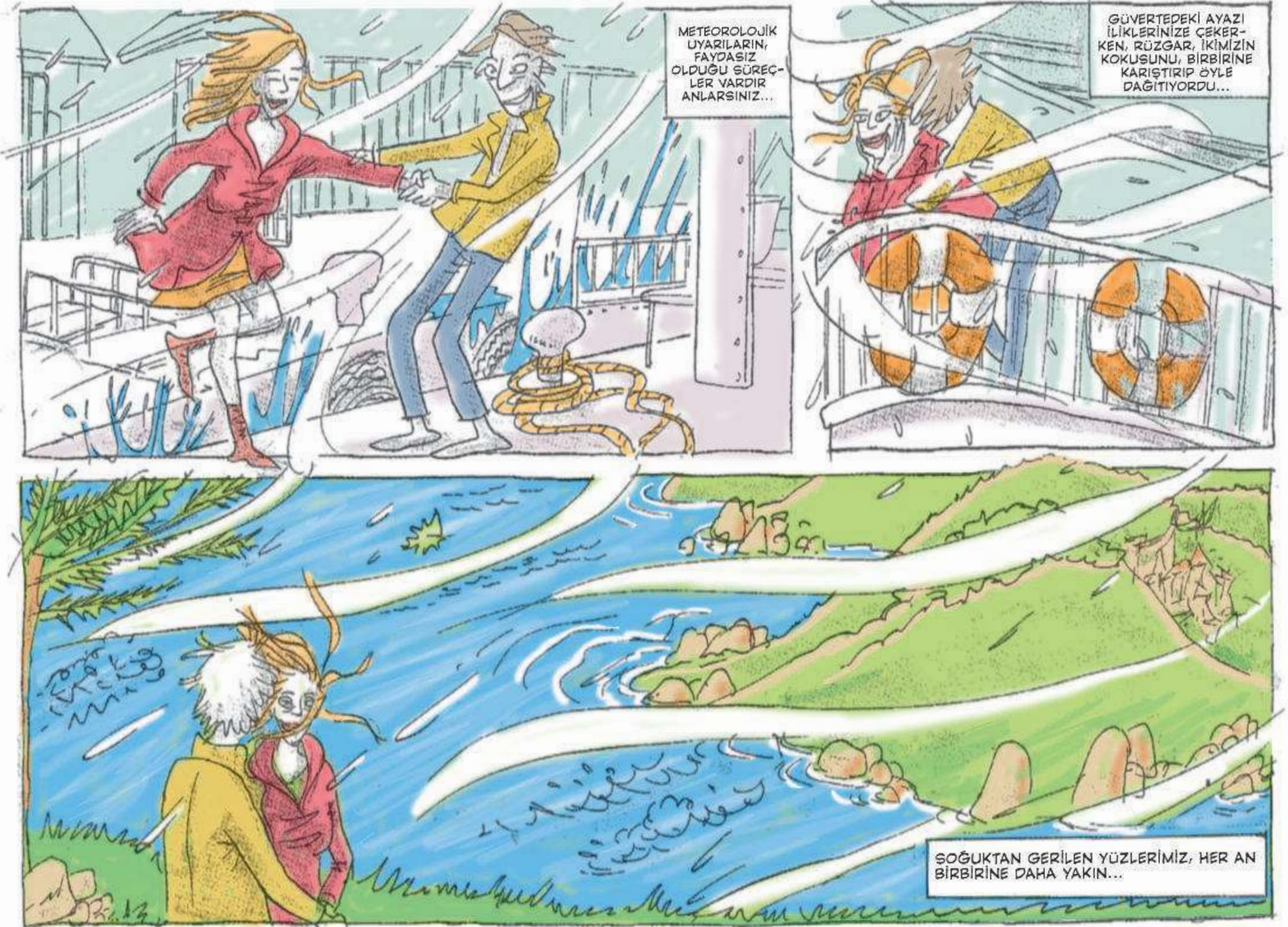
Mükemmel olma, gerçek ol
Doğanın her zaman senin yanında olduğunu hatırla
Doğa senin bir parçan, hatırla

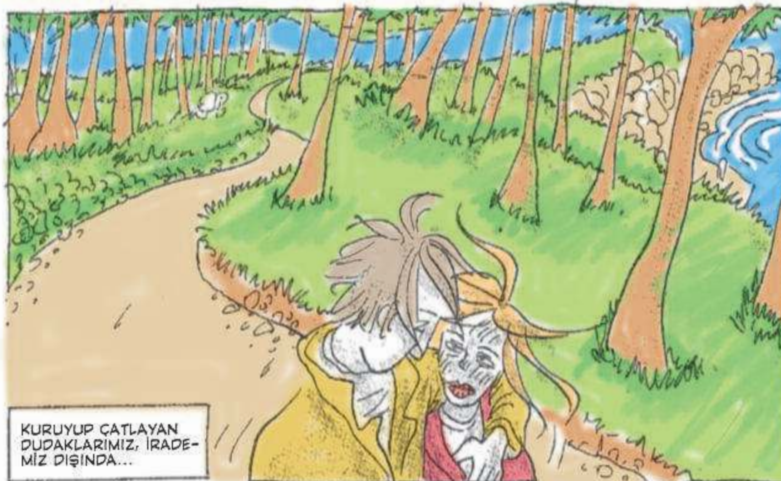

Kendini şehirler kaosunda kaybetme
Kendini uyuşturma
Doğanın çağrısına kulak tıkama

Mükemmel olma, gerçek ol
Sana yaşını söyleyen rakamları unut
Gereklilikleri
Zorunlulukları
Bunun için çok geç kaldım'ları
Bu yaştan sonra olmaz'ları
Şimdi zamanı değil'leri
O ne der'leri
Unut ve hiç hatırlama
Yağmurda şarkı söyle
Aşık ol
İçinde seni durduran sese
Avaz avaz " cehennem ol" de
Mükemmel olma, gerçek ol

METEOROLOJİK UYARILARIN, FAYDASIZ OLDUĞU SÜREÇLER VARDIR ANLARSINIZ...
GÜVERTEDEKİ AYAZI İLİKLERİNİZE ÇEKERKEN, RÜZGAR, İKİMİZİN KOKUSUNU, BİRBİRİNE KARIŞTIRIP ÖYLE DAĞITIYORDU...
SOĞUKTAN GERİLEN YÜZLERİMİZ, HER AN BİRBİRİNE DAHA YAKIN...

KURUYUP ÇATLAYAN DUDAKLARIMIZ, İRADEMİZ DIŞINDA...

BİRBİRİNE YAKLAŞIYORDU...

KAN TADI.. ONUN KANI...
DUDAKLARIMIZI ÇATLATIP KANATAN SOĞUK, O GÜN BİZİ KARDEŞ YAPTI...
KAN KARDEŞ..
AYRILMAK ZORUNDAYDIK...

Ayşen Gruda Da Bize Gülecek Mi?

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

Ayşen Gruda'nın lakabının "**Domates Güzeli**" olduğunu duyduğumda daha çocuktum. Babama sormuştum neden böyle diyorlar diye. "Çirkin olduğu için herhalde" diye cevap vermişti. Babam hiç de kaba bir adam değildi ve böyle bir şey söylemesine oldukça şaşırmıştım. "Ayşen Gruda çirkin mi?" diye sordum bu sefer. Babam bana baktı ve "öyle herhalde" dedi. Belli ki üzerine hiç düşünmemişti.

Bu konuya bayağı kafa yorduğumu hatırlıyorum. O güne kadar Ayşen Gruda'nın çirkin olduğunu hiç düşünmemiştim. Hatta özellikle gençlik yıllarında çevirdiği **Yeşilçam** filmlerindeki saf bakışları, yeşil gözleri, nar çiçeği ruju, mizanpili saçları ve benim kendisine çok yakıştırdığım kloş etekleriyle bana hoş görünür, teyzemi anımsatırdı. Teyzem ki güzelliği ile bilinirdi. Demek ki "teyze ben seni Ayşen Gruda'ya benzetiyorum" desem bozulacaktı.

Takip eden yıllarda da Ayşen Gruda'yı hiç çirkin bir kadın olarak görmedim. İç güzelliğinden falan bahsetmiyorum. Bir kadın olarak Ayşen Gruda bana göre çirkin değildi. Evet, elbette zamanın ruhunun talep ettiği gibi "alımlı" ve sarışın değildi. Minnak bir burnu, erkeklerin aklını alacak dolgun dudakları falan yoktu. Lakin, üzerine nereden geldiği bilinmez bu "**çirkin**" damgası yapışmamış olsaydı, pek çok kişinin güzel bulacağı bir kadındı Ayşen Gruda gençliğinde. Ama belli ki bir **Itır Esen**, bir **Gülşen Bubikoğlu** da değildi. Konsept gereği her hikayeye bir "çirkin ama temiz kalpli saf kız" gerekiyordu ve o da Ayşen Gruda oluyordu.

Yeşilçam'ın her yıl aynı hikayeyi baştan çektiği ve hemen hemen aynı kişilerin, hemen hemen aynı rolleri yeniden oynadığı halde, izleyicinin sinema salonlarını tıklım tıklım doldurduğu o yıllar, Mayısta bastıran yaz gibi, aniden geride kaldı. O zamanın ruhu hayalet oldu, filmler roller değişti, o yönetmenler sinemayı terk etti, o dönemin figüranları sokak köşelerinde sefalet içinde öldü gitti, cenazeleri cemaatsiz kalktı, Yeşilçam dağıldı ve lakin bir şey değişmedi; "çirkin, komiktir."

Ayşen Gruda, "**ben bir komedyenim, ama sinemada 'komik' oluyorum**" diyordu televizyon için yaptığı skeçlerden birinde canlandırdığı "**Domates Güzeli Nahide Şerbet**" karakterinden sonra lakabının "Domates Güzeli" olarak kalmasından bahsettiği **Aziz Üstel**'in **Gecenin Konukları** programında. Beyaz perdenin komiği olarak, 100'den fazla filmde oynamıştı. Buna karşılık sanat hayatı boyunca sadece iki ödülü oldu. Onları da 2000'den sonra, Yeşilçam'ın kült figürü olarak almıştı Gruda. Yaşlandıkça yüzündeki çizgiler derinleşmiş, yılların sahne tozu üzerine bir kapan gibi çökmüştü. Çirkin domates güzelinin Gruda'yı hiç terk etmeyen gölgesiydi bu.

Yaşlandıkça yüzündeki çizgiler derinleşmiş, yılların sahne tozu üzerine bir kapan gibi çökmüştü. Çirkin domates güzelinin Gruda'yı hiç terk etmeyen gölgesiydi bu...

Ancak tüm röportajlarını, katıldığı televizyon programlarını incelediğinizde görürsünüz ki Ayşen Gruda üzerine yapışıp kalan "çirkin" etiketiyle barışıktır. Onunla kavga etmez, ona takılmaz ve onun üzerinden bir şeyler kanıtlamanın peşinde değildir. Tiyatrodaki başarılarını, sinemadaki tiplemelerini, bir taklit erbabı değil, daha ziyade gözlemlerine dayalı tiplemeler yaratan bir komedyen olduğunu anlatırken her zaman özgüveniyle konuşmaktadır.

Başkalarının yarattığı bir tiplemeden ibaret olmadığını, her tiplemeyi kendi gözlemleriyle yaratan bir komedyen olduğnunun altını çizer sürekli. Hak ettiği itibarı izleyiciden talep eden ve aslında türk sineması için ne anlama geldiğini gayet iyi bilen bir aktördür çünkü o. Ancak ne dehasına güvenilerek senaryolar teslim edilmiştir ona, ne de onun gözlemleriyle yarattığı tiplemeler başrolü kapmıştır beyaz perdede. Bugün Ayşen Gruda'nın yarattığı tiplemelerin onda biri etmeyecek karakterlerin seri seri filmleri çekiliyor oysa. "Yan komik"ler başrol olabiliyor, lakin içlerini doldurabilen az çıkıyor.

Komik Değil, Komedyen

Zamanın ruhu değişti dedim ya. Artık komikler komedyene, komedyenler başrole ve küçük skeçler upuzun filmlere dönüşebiliyor. Çirkin adamlar, çirkin olduklarını haykıra haykıra şakalar yapıyor, devasa paralar kazanıyor, "çirkin ama seksi" namları da peşlerinden yürüyor. **Stand-up** sanatçılarının komedyen olarak algılanmaması ve komedyenlerin komik, standupçılarınsa "zeki" ya da "**deha**" olarak görülmesi de oldukça yeni bir mesele.

Bundan 20-30 yıl önce hiçbir komedyenden müthiş bir deha diye bahsedilmiyordu. Evet, "kadınlar kendini güldüren erkeklerden hoşlanıyor"du, ama o erkeklerin **Einstein**'ı kıskandıracak bir zekaya sahip olduğunu kimse iddia etmiyordu.

Bir de şöyle bir şey var ki; eskiden komedi aslında neredeyse "**offensive mizah**"tan ibaretti. Çetindi. Şişmanlar şişman şakaları, çirkinler çirkin şakaları, İtalyan komedyenler anne şakaları, siyahi komedyenler "zenci" şakaları, Yahudi komedyenler yahudi şakaları ile seyirciyi eğlendiriyordu. Bekar kadınlar evlenememiş olmak üzerine şakalar yapıyor, evli erkeklerse karılarını öldürmek üzerine geliştirdikleri teorileri binlerce kişiye anlatırken, hep berber gülüp eğleniyorlardı. Türkiye'de azınlıkların mizahının yapılması oldukça popülerdi. "Arap bacı" tiplemeleriyse neredeyse yarım akıllı birer insanımsı canlı olarak sunuluyordu.

Komedi şovlarında sahnede komedyen ne kadar patavatsızsa o kadar iyiydi. **Broadway**'de bir komedyenin şovunu izlemeye gitmek için cesur olmak gerektiği söyleniyordu; çünkü komedyenler her an izleyicinin bir kusurunu bulup onunla ilgili şakalar yapabilirlerdi. Bir zamanlar **Huysuz Virjin**'i izlemeye gitmenin de cesaret işi olduğunu herkes bilir sanırım.

Yıllar geçtikçe beyaz perdeyi de, tiyatro sahnelerini de dolduran komedyen ve komiklerin çehreleri de değişti. Sahnede artık sadece siyah ya da beyaz, kadın ya da erkek, azınlık ya da asil yoktu. "Dalga geçen" ve "dalga geçilen" yoktu. Bir hikaye vardı, bir söylem vardı, eşcinseller vardı, göçmen komedyenler vardı, feministler, "çirkin feministler", siyahiler, ırkçı karşıtları, kapitalizm karşıtı komedyenler, Latinalar, varyete üstadları, sitcom'ların evciman yüzleri ve daha pek çok farklı alt tür vardı. Ve artık kendileriyle dalga geçenlerin, egemenin diliyle değil, kendi dilleriyle konuşuyorlardı.

Bugün Ayşen Gruda'nın yarattığı tiplemelerin onda biri etmeyecek karakterlerin seri seri filmleri çekiliyor oysa.

Her ne kadar bu değişim bizim ülkemizde son derece yavaş olmuş olsa da, Ayşen Gruda da bu değişimi gördü elbette. Sahnenin el değiştirmesine ve komedinin "dil" değiştirmesine tanık oldu. Yeşilçam yıllarından beri yarattığı o narin, o duygusal komikleri, o aptal ama içten, saf ama duygulu yan karakterleri bugünün sahnesine uygun olarak bir daha sil baştan yaratsaydı, acaba hangi dokunuşları yapardı diye merak ediyorum hep. Çünkü Ayşen Gruda gibi sanatçılar, o dönemin bana göre "tuhaf" olan kırıcı mizah anlayışını yumuşatan, uyarlayan isimlerdir. Türkiye sahnesinde mizah hiçbir zaman gönül kıracak kadar sert olmadıysa, bu sanatçıların inceliğindendir. Onlar bir kez daha kanıtlamışlardır ki, "tüm milletler aynı şeye ağlar, ancak güldükleri şey farklıdır."

Tuluatı geride bırakıp 2019'a geldiğimizde, maalesef Türk Sinemasında yeni kadın komedyen olarak var olan pek çok genç ismin "koca bulamayan saf kadın" tiplemesinden çıkamadığını görmekten çok sıkıldım. Yaratıcılıktan yoksun, karikatürün de karikatürüne dönüşmüş bomboş tiplemeleriyle öylece havada duruyorlar. Aranıyor, aranıyor ve bir türlü koca bulamıyorlar. Koskoca Türkiye kadın komedyen külliyatını koca bulmaya indirgerken, zedeliyorlar. 70'li yılların sahnesinde domates güzeli Ayşen Gruda bile onlar kadar koca aramıyordu. O sadece sevdiğine, Vecihi'ye varmak istiyordu. Ama işte; Ayşen Gruda sahnesini aldı ve pede kapandı. Domates Güzeli sahneyi terk etti gitti. Şimdi biraz kadının komedisini değil, kadının maruz kaldığı hayatın komedisini yapmak lazım...

"Why Female Comedians Aren't Funny?"*

Google üzerinde kadın komedyenler üzerinde araştırma yaparken, ilk sırada çıkan soru bu. Kadın komedyenler neden komik değil? Bu sorunun bir "erkek" versiyonu bulunmuyor.

Onun yerine "why male comedians are funnier than female" (neden erkek komedyenler kadınlardan daha komik) sorusu bizleri karşılıyor.

Seksist söylemler cümlemizi köşeye sıkıştırmışken, dünya moda evleri 15-16 yaşında kız çocuklarını manken olarak kullanıp **Asya**'daki fabrikalarında çocuk işçi çalıştırmamaya çalışmakla falan övünürken, 40 yaşında kadın aktörlere annane rolleri verilirken ve buna karşılık 55 küsür yaşındaki **Tom Cruise** filmlerinde hala çatıdan çatıya atlayıp seksi kadınları yatağa atarken; eşcinsel ve feminist bir kadın komedyen "**kadınlara erkeklerin itibarı kadar değer vermiyoruz**" dediğinde elbette "**erkek düşmanı**" ilan ediliveriyor (Hannah Gadsby, 'Nanette' adlı gösterisinde).

Ama bana kalırsa bu Ayşen Gruda'ya bahşedilen ve tüm meslek hayatını kodlayan "çirkin kadın" damgasından çok daha hayırlı bir damga. Sonra ne

diyor **Gadsby**, "**ben erkek düşmanı değilim, ben erkeklerden korkuyorum**" diyor. Bu sefer de ortalama seyirciden "not funny" (komik değil) damgasını yemiş oluyor.

Wanda Sykes, efsanevi "**bu gece bana tecavüz edemezsin çünkü vajinamı evde bıraktım**" şakasını yaparken, salondaki tüm seyirciler gülmekten kırılıyor belki, ama muhafazakar toplum bu şakayı kırıcı ve "hiç komik değil" olarak tanımlayabiliyor.

Örnekler uzatılabilir, ama uzatmayacağım. İşin özeti şu... Kadınların kendilerine biçilen tiplemelerin dışına çıkması ve "kadın mizahı" değil, "kadın komedyen

gözünden mizah" yapması google'da kadın komedyenler hakkında en çok sorulan sorunun bu olmasının yegane sebebi. Çünkü aslında bir yanıyla bu doğru. Kadın komedyenler hiç "gülünç" değiller! Belki de sevgili Ayşen Gruda'yı uğurladığımız bu günlerde, Türkiye'deki "koca bulamayan kadın" mizahı yapan genç kadın komedyenlerin de gülünç olmayı bırakmasının vakti gelmiştir. Gülünç olmayı bırakıp ciddi ciddi mizah yapın kızlar, biz bekleriz!

**Kadın Komedyenler Neden Komik Değil?*

EX'TEN PAPARAZZİYE TANELER

Raziye İçoğlu

raziyeicoglu@gmail.com

• Mesela hayat, sen başka planlar yaparken, başına gelen **EX**'lerdir..

• Erkeğin romantizmi acıkana kadarmış, **EX**'lerin sevgililik romantizmi aldatana kadardır...

• Sevgiliyken **"evlenmek istiyorum, ama poşet taşımaktan korkuyorum"** bahaneli **EX'** çevreci, geçim dertli gibi düşünülmek istense de evlilik süresince olmayan karizması bozuluyor diye hiç poşet taşımadı.

• Sevgililiği de, evliliği de, boşanmayı da isteyen, aldatan da **EX**'di... Tümüyle **EX egemanyağı** bir ilişkiymiş.

• Belediye otobüslerinde tek başına ikili koltukların cam kenarına oturan **EX'TEN TRİK** yalnızlar, çift binenleri sinir ediyorlar. Ben gibi o saplar yüzünden yolculuk boyunca sevgililer ayrı oturmak zorunda kalıyorlar..

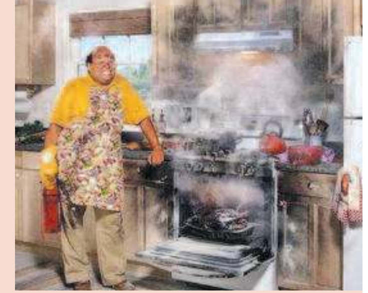

• Sevgiliyken; **"ne güzel konuşuyorsun, sen konuş ben dinleyeyim"**.. Evlenir evlenmez **"bi suus be kadın, bi ara ver de ben konuşayım"..** EX olunca **"çok dırdır etti kaçtım"...**

• İki tip **EX** sevmemek vardır; İlk günden beri sevmemek, zamanla sevmemek...

• Her kadının kocasında sevmediği bir taraf vardır; o da **EX TARAFIDIR**..

• Sevgilisine, karısına, anasına bir kap yiyecek içecek sunamayan **EX** ile yaşamışlığımdan ötürü, yemek yarışmasına katılabilen erkek yarışmacıya kaybedecek diğer yarışmacı kendim bile olsam kafadan tam puan oylardım...

• **"4 evlilik yaptım, ahirette hangisine kavuşacağım hocam?"** diye tv.din programında soruluyor. "Bu dünyanın bir de öbür tarafın var" deyişiyle sorudan anlaşılan, bu kadar bire bir şeyler bekleniyorsa **EX**'ler tarafından aldatılmış kadın öbür dünyada da aldatılacak yani. Sadece evlilikler de mi, yoksa eski sevgililere dönüşler kavuşmalar olacak mı **Acaba?**..

• EX'e **"adam olamazsın"** demedim ki. **"Plana sadık kalma adamı olamazsın, ancak arka plan adamı olursun"** dedim.

• Asla duyguların eskisi, **EX'**lerinde yeni duyguları olmaz...

• **EXGİLLER**'in evliyken yaptığı, bekârken düşündüğüdür...

• **Doğduğum Şubat ayı önemli günleri sırasıyle; kanser günü, sigarayı bırakma günü, sevgililer günü ve sivil savunma günü.** İçerdiği anlam ve mana ise Kanser ve sigara bırakma stres ve bunalımından sonra sevgili bulup teselli bulma ve **EX** olunca daha çok çökerek sivil savunmaya geçme...

şubat ayı önemli günler

Dünya Kanser Günü	4 ŞUBAT
Dünya Sigarayı Bırakma Günü	9 ŞUBAT
Sevgililer Günü	14 ŞUBAT
Sivil Savunma Günü	28 ŞUBAT

•Mesela kan şekerinden etkilenir....

•Kafeinden etkilenir....

•Sıcaktan etkilenir....

•Ayten Abla'dan etkilenir....

•Kitaplardan etkilenir....

•Boydan etkilenir.

•Soğuktan etkilenir....

•Anneden etkilenir...

KUTUP YILDIZI KADINLAR

Yaşar Seyman *yasarseyman@gmail.com*

Kutup yıldızı kadınlar için telli turnanın telli defterleri çalışma masasında… O güzelim defterlerin her birinde ülkesinden ve dünyadan ses veren kadınlar var. O seslenişler kadınların mücadelesine katkı sağlar, yol haritalarına ışık tutar, kutup yıldızları olur.

Çünkü kadın mücadelesi yaşam mücadelesidir.

Telli turna bir göçmen kalemdir.

O, baba evinden çeyiz sandığı ile gelin giden genç kızlardandır. Bir kadın hakları savunucusu olarak dilinden şunlar dökülür: Bizim kuşak baba evinden gelin giderken; yanında bir de çeyiz sandığı götürürdü. Sanki ışıklar içinde uyuyası annem; benim çeyiz sandığıma iğne oyalı, işlemeli bir bohça içinde kadın hakları dosyası koymuş. O gün bugündür kadın yaşamına dokunan kitaplar okuyor, filmler izliyor, tiyatrolara koşuyor sonra da konferanslarda kadınlara sesleniyor ve kadınları yazıyorum.

Göçmen kalem, ses veren kadınları üç bölüme ayırıyor.

Dünyayı değiştiren kadınlar, Simge kadınlar, kendini yeniden yaratan kadınlar!

Örneğin Simge kadınlardan Meksikalı Frida Kahlo'nun defterinin kapağı Frida gibi rengârenk. Giysileri, bandanaları, eşarpları, takıları ölümünün üzerinden geçen yüz yıla karşın hala moda dünyasında fırtınalar estiren başarılı ressam kadına benziyor. Göçmen kalem onu çok sever aslında annesinden sonraki kahramanı Mexico City'nin güneybatı sınırındaki Coyoacan'ın Londres sokağındaki mavi evde doğan Frida'dır!

Frida Kahlo'nun defterinden isyan, başarı en çok da aşk vardır.

Frida'nın sözlerini döner döner okur.

Göçmen kalemin Frida defterinin ilk sayfasından dökülenler, onun babasına sevgisinin benzeridir.

"Babam Guillermo Kahlo, çok ilginçti, davranışları, yürüyüşü oldukça zarifti. Sakin, çalışkan, yılmak bilmez bir adamdır." Her genç kız gibi o da baba sever. Yaşama aşka dair sözleri yüzyıllar aşar. O bir ikon artık.

Frida Kahlo'nun en güzel aşk sözlerini, Diego Rivera'ya yazdığı aşk dolu, yürek yakan mektuplarda okudu.

Sonra Göçmen kalem Pakistan'ın ilk kadın başbakanı Benazir Bhutto'yu yazdığı biyografik Benazir romanında sordu: Biliyor musun, benim Frida defterimin girişinde şunlar yazılı:

Frida Kahlo'dan, Diego'ya:
(...)
"Sevmekten ne zaman vazgeçtim?
Kötü günümde yanımda olmadığın zaman vazgeçtim.
Canın sıkıldığında benimle paylaşmadığını, kırılacak veya tedirgin olacak olsam bile düşüncelerini açıkça söylemediğini anladığım zaman vazgeçtim.
Bana yalan söylediğini anladığım zaman vazgeçtim.
Gözlerime baktığında kalbinle bakmadığını ve bana hâlâ söylemediğin şeyler olduğunu duyumsadığımda vazgeçtim.
Her sabah benimle uyanmak istemediğini, geleceğimizin hiçbir yere gitmediğini anladığım zaman vazgeçtim.
Düşüncelerime ve değerlerime değer vermediğin için vazgeçtim.
Ağrılarımı dindirecek sıcak sevgiyi bana vermediğin için vazgeçtim.
Sadece kendi mutluluğunu ve geleceğini düşünerek beni hiçe saydığın için vazgeçtim.
Tablolarımda artık kendimi mutlu çizemediğim ve tek neden 'sen' olduğun için vazgeçtim.
Bencil olduğun için vazgeçtim.
Bunlardan sadece bir tanesi senden vazgeçmem için yeterli değildi çünkü sevgim yüceydi.
Ama hepsini düşündüğümde senin benden çoktan vazgeçtiğini anladım.

Bu yüzden ben de senden vazgeçtim."

Meksika'dan dünyaya çılgınca akan kahramanı Frida'nın defteri çok renkli dalınca çıkamıyor.

Göçmen kalemin Edith Piaf, Rosa Luxemburg, Clara Zetkin, Virginia Woolf, Maria Montessori, Benazir, Mirabel Kardeşler, Amália Rodrigues, Mersedes Sosa defterleri, sevdalı olduğu şehir defterleri ve günce defterleri var... O defterlerde o kadınların sözleri, şiirleri, şarkıları, mücadelesi yazılı. Küçük, telli defterler, yaşama dair küçük notlarla dolu... İletişim Devrimi sonrası artık defterleri sosyal medya alanları oldu. Göçmen kalem artık günlüklerinin ipuçlarını Instagram alanında dünya âleme veriyor. Telli defterlerine sevdası bitmez tükenmez bir tutkudur.

Bu yazıyı yazarken; dünyayı değiştiren kadınlardan bir kadının defterine uzandı.

O bir kadın.

O, dünyayı değiştiren kadınlardan bir kadın.

Mussolini'nin baskılarına karşın eğitim kuramı ile ses veren can.

Bir bilim insanı, bir eğitimci, bir annedir.

O Maria Montessori.

Adına eğitim kuramı geliştiren bu güçlü kadın Avrupa'dan seslenir:

"Çocukların yetişkinler gibi öğrenmediklerini, onların dünyasının çok daha farklı olduğunu bilir. Geleneksel eğitim sisteminin temelini sarsar. Çocuklar öğrenmeyi kendileri gerçekleştiriyor. Çocukların öğrenme istekleri durdurulamaz."

MONTESSORİ FELSEFESİ

İtalya'dan Po nehrinin bereketiyle Montessori Eğitim Metodu dünyaya akar.

Po'nun hızıyla akan eğitimin özü:

Her çocuğun bireyselliğine uygun eğitim sistemi geliştirir. Mussolini'nin zulmünden İspanya'ya gider. İspanya'da iç savaş başlar. Hollanda'ya gider. Mussolini'ye, Franko'ya, Hitler'e karşın eğitim mücadelesini sürdürür.

Maria Montessori'nin çocuk eğitimindeki 10 altın kuralı:

1- Çocuk istemiyorsa ona asla dokunmayın.

2- Çocuk için çevreyi hazırlamak için her zaman girişken olun. Çocuğun çevresiyle yapıcı ilişki içinde olmasını sağlayın. Kullandığı materyalleri nereye kaldırabileceğini ve nasıl kullanabileceğini anlatın

3- Çocukların hata yapmasına veya düzeltmesine saygı gösterin. Fakat materyallerin yanlış kullanılması ile kendisine veya çevresine verebileceği zarar durumunda hemen duruma müdahale edin

4- Herhangi bir aktivite arayış içinde olanlara yardımcı olun ve onlara yol gösterin.

5- Aktiviteleri çocuklara anlatırken yorulmak bilmeden çalışın, daha önceki aktiviteyi yapmayı reddetmiş bile olsalar onlara sevgi dolu varlığınız; yumuşak sözcüklerinizle özen gösterin.

6- Çocuklara her zaman en iyi duygularla davranın, elinizdeki ve çevrenizdeki her şeyin en iyisini onlara sunun.

7- Her zaman sizden bir şey isteyen çocuğu dinlemek için hazır olun.

8- Çocuğun içindeki iyilikleri geliştirmeye odaklanın.

9- Çocuğun hastalığı hakkında kimsenin yanında konuşmayın.

10- Çocukların yaptığı çalışma sırasında ara vermesine, diğer çocukları izlemesine saygı gösterin, onları herhangi bir etkinliği yapmaları için zorlamayın.

O, çocuklar özeldir ve her biri bir bireydir. Bu en önemli temel noktadır der.

Ülkemiz eğitim tarihine baktığımızda Montessori Eğitimi'ni öneren ve beğenen lider Mustafa Kemal Atatürk'tür. 1. Maarif Kongresi toplandığında orada yeni eğitim sistemlerine övgü dolu sözler söyler ve dil bilen " Genç Muallimlere" Maria Montessori'yi öğrenmelerini önerir. Ancak Atatürk'ten sonra klasik eğitim sistemi sürdürülür.

Maria Montessori dünyalı bir kadın olarak yaşar. Dünya genelindeki çabaların ürünü olan metodu dünyanın birçok ülkesinde uygulanır. Onun eğitimiyle yetişen başarı öyküleri dünyanın örnek insanlarıdır.

Göçmen kalem, çağdaş eğitim mücadelesi veren eğitimin annesi Maria Montessori'yi saygıyla anar ve onun bir sözüyle yazısını noktalar:

"Eğitim kişiye mutlaka evrensel işlevini öğretmelidir."

Yaşar Seyman

Ece Burgaz

14 Şubat

Trafik

Bir Kız Kurusunun Sevgililer Günü Mücadelesi

Organik Kız Kurusu

Aşkın sözde kutlandığı Şubat ayında bu Sevgililer Günü de bekârım, üzerime afiyet… 14 Şubat özellikle bekâr kadınların içinde bulunduğumuz tüketici toplum tarafından sınandığı ve yalnızlığından pek hoşnut olmayan bacılarımızın da biraz yıpratıldığı bir gündür. Bir taraftan seve seve geleneksel toplumsal cinsiyet rollerini dayatan toplum, diğer taraftan da bu rolleri pekiştiren ve bir kâr üretim makinesi haline getiren tüketici kültür bulunmakta – yani uzun lafın kısası iki ucu kalpler, oyuncak ayılar ve çiçeklerle donatılmış, kadınları ikinci sınıf durumuna getiren, güvensizliklerinin altını çizen ve onları karşılanamayacak bir beklenti içinde bırakan sözde "sevgi" günü...

Baskıcı sistemleri en çok o sistemin üzerimize dayattığı yaşam biçimlerine karşı gelenler değiştirir diyerek benim gibi bekar kız kardeşlerimi böyle bir günde hatırlamak istedim. Farkındaysanız bu tür günler bekar erkekler için aynı baskıyı taşımaz. Bekar kadınlar "istenilmeyen" kız kuruları olarak anılırken, aynı durumda olan erkekler için bekarlık bir kişisel tercih olarak görülmektedir. Hatta Sevgililer Günü'nde yalnız olan bir erkek gereksiz masraftan kaçınacağı için şanslı bile sayılır.

Bekarlık benim için bir kişisel tercih olmaktan öte bir yaşam biçimi. Meydan okuyorum benim gibi kadınları "yarım" olarak tanımlayan sisteme ve onun önde gelen bayramı 14 Şubat Sevgililer Gününe… Yanlış anlaşılmasın benim derdim aşk ve ilişkilerle değil. Gerçek aşk takdir edilecek bir durumdur ama ünlü feminist yazar bell hooks'un dediği gibi "aşk baskıya ve zorlamaya dayanan herhangi bir ilişkide var olamaz." Bakınız toplumumuza, kadınlara yönelik şiddete, eğitim ve istihdamdaki cinsiyet uçurumuna, anne olan kadınlara dayatılan ev ve çocuk bakım işlerine – kadınlar üzerinde sistematik baskı yaratan bir toplumda yaşıyoruz. Eşit olmadığımız için elbette aşklarımız da eşit olmuyor.

Aslında Sevgililer Günü efsaneye göre hüzünlü ve tam feminizme yakışacak türde bir direniş öyküsüdür. İmparator II. Claudius 3. Yüzyılda Roma'da savaşa katılacakların sayılarını azalttığı gerekçesiyle evliliği yasaklar. Ona karşı gelen Katolik rahip Valentinus İmparator'un bu hatalı davranışlarını halka anlatır, aşkın ve dinin farklı yorumlanması gerektiğini geniş kitlelerle paylaşır ve aşıkları da gizlice evlendirir. Bunu duyan Claudius Valentinus'u 14 Şubat 270 tarihinde yoğun işkence sonrasında idam ettirir. İşte 14 Şubat olarak kutladığımız gün aslında Valentinus'un idam tarihi ve bu özel günde iktidarların savaş yanlı hatalı politikalarını protesto edeceğimize, savaş yerine sevgi ve aşkı destekleyenleri anacağımıza toplumumuz kadınlara çiçek, takı ve çikolata vermekte.

Sevgililer Günü kadınlara hediye vermeye odaklı, erkeklerin maddi gücünü sınayan, aşkı da toplumun tasvip ettiği geleneksel kalıplara sokmaya çalışan bir gün olarak kapitalizmin en sevdiği bayramlardan biridir. Erkekler kovalar, kur yapar ve maddiyatla vardır, kadınlar ise edilgen bir şekilde beklemelidir denilir bize derinden.

1998 yılında Sevgililer Gününe tepki olarak Vajina Monologlarının yazarı Eve Ensler'in öncülük ettiği V-Day hareketi başladı. "V" harfi "Victory, Valentine ve Vagina" (yani zafer, Sevgililer Günü ve vajina) kelimelerini temsil eder, V-Günü etkinlikleri de kadınlara yönelik şiddet ve cinsel saldırıya farklı sanatsal faaliyetlerle dikkat çeker, özellikle üniversite kampüslerinde genç feministler arasında pek popülerdir...

2010 yılında komedyen Amy Poehler başrol oynadığı Parks and Recreation dizisinde kadınların 13 Şubat tarihinde kutlayacağı Galentine's Gününü yarattı. Kadınların kadınları kutladığı, kadın arkadaşların birlikte vakit geçirdiği bir gün haline gelen Galentine's maalesef tüketici kültüründen biraz nasibini alarak özellikle ABD'de güne özel kartların ve hediyelerin satıldığı bir etkinlik halini almaya başladı bile. Yine de asıl amacı olan kadınların kendilerini ve diğer kadınları kutlaması önemli bir başarıdır.

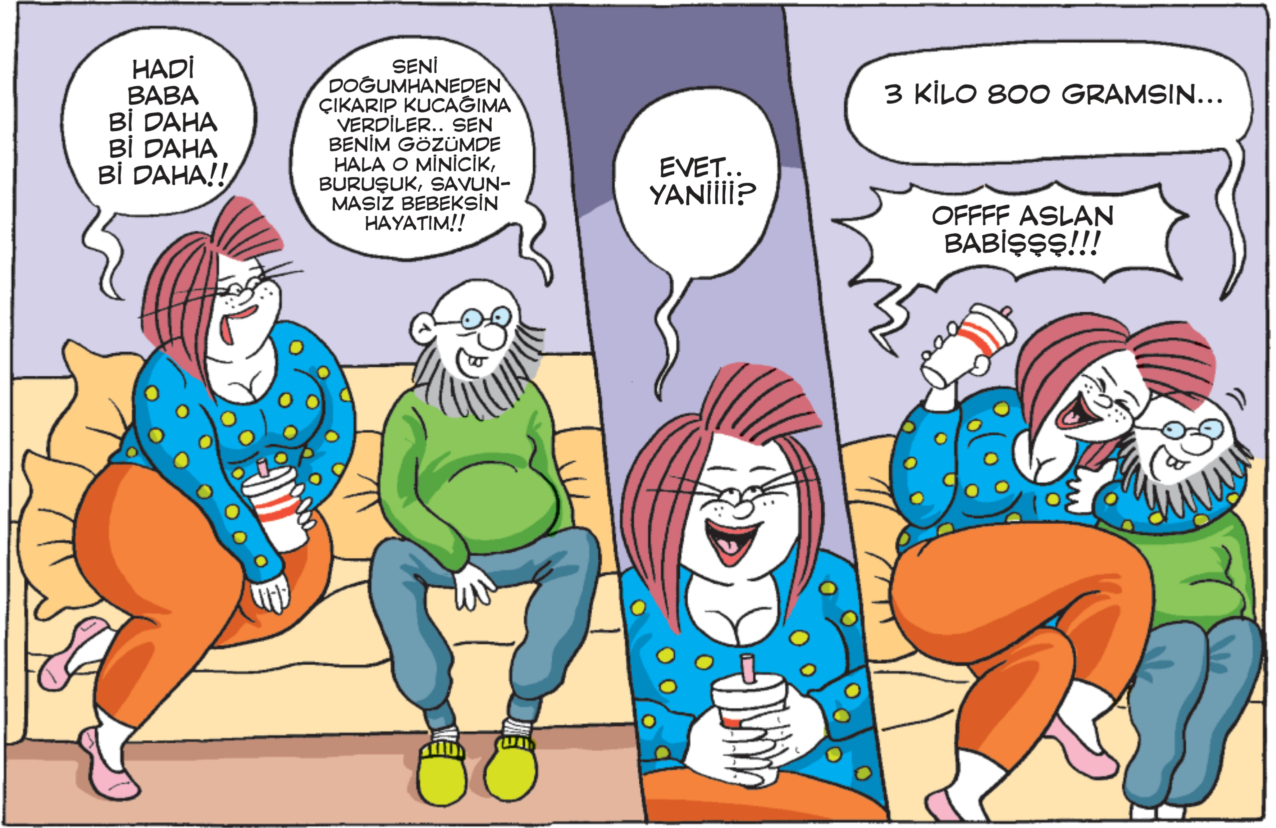
Türkiye'ye baktığımızda ise kadınların işgücüne katılım oranları yüzde 30 civarındayken, kız çocuklarının zorla evlendirildiği ve onlara tecavüz edenlerin af ile hapisten çıkması tartışılırken, yüksekokul veya fakülte mezunu kadınlar yüzde 15 bile değilken, bir kız kurusu olarak "tek taşımı, akşam yemeğimi, oyuncak ayımı ve çiçeklerimi kendim aldım" diyebileceğim bir Sevgililer Günü geçirmek rahmetli Aziz Valentine'ı anmanın en iyi yoludur diye düşünüyorum. O da direnişçi, benim gibi kız kuruları da... Bize çiçek, pırlanta ve çikolata değil istihdam, eğitim ve eşitlik sağlayın, biz kendimize ne alacağımızı gayet iyi biliriz...

Desen: Zeynep Aytaç

PELİN "OBUR DÜNYALI"

İPEK ÖZSÜSLÜ

"ACILARIN KADINI"

fatima yıldız erkan
fatimayildizerkan@gmail.com

Diyette bütün gün üç kalıp

Akşam yemeğe saldırmak!

Bir günde kilo alınmadığı gibi bir günde kilo da verilmez.

NEREDE BU TARTI?

SPOR YAPMAYA KARAR VERİP DAHA İLK DAKİKALARDA PES ETMEYİ DÜŞÜNME.

Yalnız Vampir

yaseminolur@yahoo.com
YASEMİN OLUR

Leonardo Da Vinci'nin Son Akşam Yemeği tablosundaki İsa peygamber var ya… Hah işte! Tam resimdeki pozisyonda duran insanlardan oluşan bir fotoğraf karesi düşünün. Ama fotoğraftaki insanlar yavru. Daha olmamışlar. Yüzlerinde maskeler var. Belli ki bir eğlence sonrasında hatıra olarak çekilmiş bu fotoğraf. Fotoğrafın sol tarafına eğilip kümelenmiş olan boyalı suratlı yavru insanlar kendilerini aslan, kedi, kelebek yapmış… yaptırmış… Fotoğrafın sağ tarafına kümelenenler ise tamamen uğur böceği olmuşlar… ve ortada bizim İsa… Tek başına duruyor. Objektifin gözünün bebeğine dimdik bakmış. Yüzü bembeyaz, ağzının kenarından kanlar akmış. İsa… Bizim İsa kendini vampir yapmış. Yapayalnız… Bakışları fotoğraftan çıkıp canınızdan bir ısırık alıyor.

Bu fotoğrafın çekilmesinden bir gün önce. İsa'yı, bizim İsa'yı çarmıha gerip ellerine çiviler çaktılar. Diri diri. Olur öyle. Hayat öyle ipek kumaş gibi geçmeyecek ya üzerimizden. Hem belki bir gün önce bu maske işi olsa o da bir kelebek filan olurdu. Neyse, sonuçta onu çarmıha gerdiler ve o da ertesi gün vampir oldu.

Dokuz yaşındaydı. Dokuz yaşına kadar çok şey yaşamıştı elbet. Hatırlayamadığı kadar çok insanın elinden geçmişti. Birileri büyütüyordu onu ve bu birileri sürekli değişiyordu. Sadece anne dediği kadın hayatında sabitti ve bir de baba diye seslendiği adam. O ikisi bir şeyler yapıyordu onun için ama ne olduğunu tam da anlayamıyordu. Birileri… bazen çekik gözlü bir kadın, bazen iri bir sarışın… Evde dönüp dolaşan kadınlar…Sonra okullar, öğretmenler, değişik değişik mekânlarda yine tanımadığı birileri… Ne çok birileri… Ama anne dediği kadın ve baba dediği adam sabit… Birileri hep değişken…

Onların hayatındaki değişmezliğini anladığında onlara karşı bir bağlanma duygusu, nasıl desem uyku dostu ayıcığa olan şey gibi biraz… Bir bağlanma işte… Hisseder gibi olduğunda yedinci yaş gününün kutlamışlardı. O doğum gününde kovboy olmuştu. Anne, böyle yaparlarsa daha iyi olacağını söylemişti ve baba da bunu onaylayıp başıyla evet anlamında bir takım hareketler yapmaya girişmişti. Pek konuşmuyordu bu adam. Bizim İsa yedi yaşına bastığı gün bu adamın uzaylılar tarafından dünyaya gönderilmiş bir android olduğuna yemin edebilirdi. Bir süre bunun üzerine ciddi ciddi düşündü. Yedinci yaş kutlamasından sonra… Üzerine çalıştı adamın uzun uzun…ama konumuz android baba değil. Konumuz bizim İsa'nın vampirleşmesinin sosyo-kültürel ortamlarda yarattığı spekülasyon ve bunun döviz kuruna yansımaları.

Bahsettiğim fotoğrafın çekilmesinden bir gün önce İsa'yı anası çarmıha gerdiğinde İsa bağırdı: "Baba, baba beni neden unuttun?" Android baba mutfaktan limonlu soda alıyordu, aldırmadı. Sonuçta karısı zor geçen ilk hamileliğinden sonra ki ilk çocuğu da bir Hermes çanta olarak gördüğü ve dahi koleksiyonuna katmak için yaptığı gerçeğini de burada belirtmek gerekir…ve aslında bu kadın Hermes çantalardan onlarcasına sahip olmak isteyecek bir kapasiteye sahip olmasına rağmen, çocuk denen "ürün" den sadece bir tanesiyle yetinmek istiyordu. Çünkü kanını emen bu canlı gerçekten sinirlerini bozuyordu. Sonra bir de süt emmesi vardı. Düşündükçe yüzü buruşuyordu. Yüzü buruşmuyordu da yani botoksu biraz az yaptırsa o sinirle kesin yüzü buruşurdu. Süt olayını da zaten birkaç fotoğrafa sığacak kadar, yalandan bir iki gün devam ettirip sonra mamaya geçmişti ya neyse… Kadın haklıydı android adamca. Kadın istemediği bir bebeğe daha hamile kalmıştı. Şimdi bizim İsa'nın psikolojisini filan da düşünmeden, yılların pedagoglarının emeğini bir çırpıda travma çukuruna itip anırıyordu kadın. Bıktım bu vampir piçten!

İşte o vampir, bir piç olduğunu, bağra basılmamasının sebebinin kan emiciliğinden kaynaklı oluşan bir kayıp olduğunu idrak ettiğinde odasına gitmek üzere ayağa kalktı. Elindeki tableti bırakmadı. Oynadığı oyunu dondurup, vampir piçliğini sırtına koyup odasına doğru yavaş yavaş… Profesyonel bir "kaybeden" tavrıyla… odasına doğru altı adım saydı:

Bir… Duymamış gibi yaptı. Çocuklar işlerine gelmeyen şeyler için ilk olarak bu yola başvururlar. Çoğu zaman da işe yarar, eğer delip geçmediyse.

İki… Duyduğunu inkâr edemeyip ileri atıldı. Sindirecekti duyduğunu… Evet evet…

Mırıldandı sessizce… Acımadı ki… Acımadı ki…

Üç… Sonraki adımda döndü arkasına baktı. Belki diye düşündü… Belki vazgeçmiştir Havva onu doğurduğuna pişman olmaktan. Belki bir anlık öfke. Kabullenemeyiş…

Havva'nın çığlıkları bitmiyordu. Çığlıklar android Adem'in yüzünde patladığında Bizim İsa'nın odasına gitmesine daha üç adım vardı. "Zaten bu vampir piç canıma okuduuuu…. " sesi evin duvarlarından kaçıp Bizim İsa'nın sırtına abandığında…

Dört… Devam et odana. Kapıyı kapatınca hepsi geçer.

Beş… Uzan yatağına. Uyuyunca hepsi geçer.

Altı… Ağla biraz… Ağlayınca hepsi geçer…

Altıncı adımdan sonra odasına girip kapıyı kapattı, uzandı yatağına, uyuyana kadar usul usul ağladı…

Kadın susmuyordu hâlâ!

"Bir tanesi yeterken şimdi bir tane daha asla… Kanımı emecek bir vampir dahaaaa"

Asla… asla… asla….

Bizim İsa, ertesi sabah uyandığında geçmişti hepsi… Şöyle dele dele geçmişti. Ortalık sakindi. Bakıcı kadın mutfakta sigara içiyordu. Onun geldiğini görünce söndürüp, yüzüne tek kullanımlık bir gülücük kondurdu. Bizim İsa aldı gülücüğü… Gülücüğün küçüğü büyüğü olmaz. Sonra hazırlanıp okulun yolunu tuttu.

Okulda ikinci dersten sonra bir palyaço, bir Noel baba, bir palyaço daha derken okulda sürprizli yılbaşı partisi ortamı kuruldu. Çocuklar yeni yıla eğlenerek girsinler. Memnun kalsınlar ki bir sene sonra daha bu dükkâna gelip gitmeye devam etsinler. Çark dönsün işte… Çarkın dişlileri gelecek senenin küçük müşterilerini eğlendirirken… Çocuklar yüzlerine çizdirdikleri maskelerle gezinirlerken Bizim İsa'nın aklına dün tamamlanan varoluş anı geldi. O artık ne olduğunu, hayatta nerede durduğunu bilen bir istenmeyen vampir olarak bunun ilanı için en doğru yolun yüzüne çizdireceği bu maske olduğu fikriyle doldu. Gitti palyaço kızın yanına ve ona yaratan rabbinin adıyla buyurdu: Boya!

Bembeyaz yüzü ve dudaklarından akan kanlarla arkadaşlarının fotoğraf çektirmek üzere toplandığını görüp arkalarından yanaştı; onları ikiye ayırarak dimdik durdu. Fotoğrafçı bastı deklanşöre. Bizim İsa, vampirliğiyle kadrajın ortasında sonsuza kadar dondu.

bengisu akyürek

Raziye İçoğlu

PAPARAZZİYE - LİNK TEPİK

FİLELERİN SULTANLARI SOKAKLARDA …

Poşet ... Paralananınca artık elimizi, belimizi değil çenemizi yordu. Kasiyerlerin, önce **"hoş geldiniz"** ve sonra; **"poşet ister misiniz? 25 kuruş karşılığında"** dediği anda başlayan bol içerikli polemiklerle yurt genelinde alışverişe değil de poşet sempozyumuna katılır olduk... Ve uygulamanın siyasete dayandırılanlarına dayanamayan kasiyerler **"Lütfen bizimle siyaset konuşmayın"** dediklerinde kendimi mecliste **torba yasa** oylamasına katılmış gibi hissediyorum...

Hiç bir şey almadan marketin kasa tarafından zorla ters kapıdan kafayı uzatıp **"bir poşet versene"** diyenlere **"siz 1 ocakta göreceksiniz"** demekten bıkmış olan kasiyer genç bu uygulamaya **"oh olsun"** diyordu...

Poşet almayıp eziklenen, poşet aldığı için hava atan, poşet alanı yadırgayan, poşet alana gıpta eden de var… **"Şu kutuya hergün herkes 25 krş. atsa gör bak ne olur"** diyen bereli amca da, **"zaten zamlı etiketler hergün poşet fiyatlarını geçiyor"** diyen teyze de var…Ve yüzyılın en büyük yalansal hava atımı; **"Ben zaten hep çevreciyim, daima yanımda çanta taşırım"** diyenler de var...

Marketlerde bulunan en pratik çözüm şeffaf ince ekmek poşetlerine herşeyi tıkıştırarak en bedava tarafından marketten çıkmak istemeleri ise kasiyerler için bambaşka bir sorun...

Annemin yıllardır süregelen gözlemsel bir tespitidir ki; **"Almanya'dan gelenlerin hep bez çantaları vardır"**. Market kasalarında akrabasından duyan **"yurt dışında çoktan beri var bu uygulama"** muhabbetleriyle birleştirdiğimde annemin tespiti onaylanıyordu. Meğer Avrupai çevrecilik sebep de paralı poşetmiş.

Eczane bez torbalarını ihtimamla ve naylon poşetleri yıkayıp ipe asıp defalarca kullanan komşum teyzeden eski sayılarda bahsetmişliğim var. Harcanan su bir poşet doldurur mu ki sanki?

"O fazla fazla poşet isteyenlerin yüzünden şimdi biz paralı poşet almak zorunda kaldık" yorumundan sonra cebinden katlanmış halde aynı marketin poşetinden çıkararak, **"Geçen sene almıştım, yook yok daha evvelki sene almıştım"** savunmalı ev kadınının stoklarıyla sınırlı poşetleri gün gelecek bitecek.

"Bu uygulama tutmayacak bir zaman sonra eskiye dönülecek" tahminleri olsada, çöp poşeti olarak kullanıldığından artık çöpler açık olarak boşaltılacak. Çünkü çöpe 25 krş atmış gibi düşünülecek...

Şayet uygulama devam ederse, **"Kocanız çöpleri kovayla boşaltıyor, tam balkonumun önünde konteyner kokuyor. Sanki paralı mı? Evinizde hiç mi poşet yok? Yoksa ben size poşet vereyim"** diye anneme bağıran huysuz komşu kadın, bu sezon da **"bir poşete verecek paranız yoksa hiç yaşamayın bari"** gibisinden farklı repliklerle bağırınacak.

Başka markette daha ucuz ürünün fiyat farkını betimlemek için annesi kızına **"bir poşet parası be kızım"** derken, **"bir poşet parası"** para ölçü birimi haline gelmiş, 25 kuruşun önemi kurlamayla ortaya çıkmış... Zira dört poşet bir halk ekmek eder...

Paralı olunca kimse markacılık yapmak, market logolu poşeti, elinde sokaklarda sergileyerek reklâm etmek istemiyor en doğalından… Aslında illâki para verilecekse, ambalaj dükkânından kilo ile amblemsiz toptan poşet satın alırlar...

Her nereye gideceksek, çantamızı hazırlarken **"ahh belki birşeyler alabilirim, şu çantayı da çantama atayım"** diye matruşka gibi iç içe çantalarla sokağa çıkmak çevresel olarak 25 kuruşa değer mi Acaba?..

Klasik Türk Filmlerinde naylona sarılıp gömülmüş silah uzun yıllar sonra toprak altından 25 krş. ederli poşetle korunmuş sapa sağlam, pırıl pırıl çıkıyor... Daha o yıllarda poşetin çevrecilikle alâkasını bilmeyecek kadar temiz çevreye mi, yoksa çevre mi temiz insanlara sahipti ki **"Ahhhaa çok saçma, silah yıllarca toprağın altında sağlam kaldı"** diye Film saçmalığı olarak değerlendirdik. Meğer güç doğada değil naylonda artık...

Bir kaynağın iddiası, icat eden, son derece de hırslı olan *Carothers* depresyona girmiş ve artık kendisine ilham verecek hiçbir şeyin kalmadığını söyleyerek bir doz potasyum siyanür alarak intihar etmiş. Naylon mucidi bile hayata dayanamamış, çevrenin en canavarı seçilen naylon ise doğaya dayatıyor.

İzlediğim 1800'lü yıllardan uyarlanan ecnebi filmde dudak boyasını şâhâne dantelli mendille siliyor aktris.. Atılacak kâğıt mendil icat edilmemiş.. Uğraştık, didindik atılan şeyler icat ettik, şimdi de icattan kurtulmak için icatlar çıkarıyoruz..

Ve icatlar beceriklilikten değil ihtiyaçtan hasıl olmuşdu, plastik poşete alternatif üretim çarkı harekete geçti. Marketler bile reyonlarında bez çantalar satar oldu.. Hünerli ellerden gelen teknikte şâhâne elişi çantalar, antika fileler örülüp dikilmiş, keza hediye, keza paralı verilerek bir sektör oluşturulmuş oldu.. Artık herkes kendi filesinin sultanıydı.

Mesela markete ayıt ağacı dallarından ördüğü sepetle gitti Güneri Abim...

Kopan, yırtılan, delinen poşetlerle Hansel ve Gratel masalı misali izini belli edercesine yollara döke döke evime gelemediğimdendir ki, Çevrecilikten öte tedbircilikten sırt çanta içinde eski pantolon paçalarından diktiğim çantalar bulundurmaktan, beleş poşetin tam manası ile bedavalığını kullanamadım...

Herkesin ortak nostaljisi, kesekâğıdı, file, pazar çantası, pazar küfeleri, amerikan bez torbalar gibisinden tarihsel açılımlarda plastik çağına geçmemişken, gazeteden, sulu un ile yapıştırarak kesekâğıtları yapılıp kiloyla satarak, ev geçindirenlerin, çeyizlerini hazırlayanların, okul masraflarını karşılayanların olduğu mahallelerde çocukluk yaşadım. Poşetler yokken fırından ekmek hamuru almaya tencere ile gönderilirdim. Sütler güğümlerle kapımıza gelir tenceremize boşaltılırdı. Ödevlerimizi, kitaplarımızı, ayakkabılarımızı naylonlara koymazdık. Bulaşık, çamaşır leğenimiz bile plastikten değildi. Musluktan akan terkos suyunu cam sürahilerden içerdik falan filan..

Sonra yine aynı mahallelerde, eskiciden takas usulü, kıyafetlerden çok daha değersiz naylon mandallar, leğenler, kovalar aldık. Hatta ceplerinde bir çok değerli eşyamızın da yitip gittiği çok oldu..

"Atılacak şeye para verirsen acırsın" mantığı üzerinden çevrecilik yapmak... Mesela her alanda olsa, plastik nesneler daha pahalıya satılsa paraya acıyıp kimse satın almasa ve kullanamasa çevrecilik zirve yapar mı?..

Çevre açısından bir mana kirliliği yaşamaktayız. Aldığımız plastik poşetli kaplardaki öteberileri koyacağımız naylon torbaya para vermenin pahası ağır geldiğinden bez çantalara koymak çevreci girişimse, çevrecilikle alâkası olmamasının anlaşılacağı 25 kuruşa poşet alanlar, bir de üzerine para vererek çevreyi kirletecekler demek mi Acaba?..

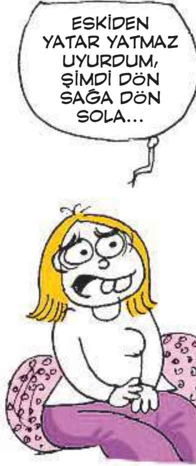
Resmen poşette serbest piyasa akımı, büyük ve küçük boy poşetleri farklı fiyattan satan marketlere rastlanmış da, hibe edene, rastlanmış mı? Birbirlerine poşet ısmarlayanı gören olmuş mu? Eldeki poşetleri kapı önünde yarı fiyata satmak gibi birşeyler başlamış mı Acaba?..

Ve sahiden de poşetlerle birlikte, dünyanın bütün plastiklerini torba yapıp atabilecek miyiz Acaba?..

AY GÜLTEN ABLA BÖYLE HABERSİZ GELDİM AMA...
KIZ OLUR MU GEÇ GEÇ...
İÇERİSİ SOĞUMASIN...

İÇİM DARALDI EVDEN ZOR ATTIM KENDİMİ...
OLUR BAZAN ÖYLE... DUR SANA ÇAY KOYAYIM KENDİNE GELİRSİN...

ÇOK CANIM SIKKIN GÜL-TEN ABLA... BİLDİĞİN GİBİ DİIL...
KIZ HAYIRDIR SEN HİÇ BÖYLE OLMAZDIN...

ESKİDEN YATAR YATMAZ UYURDUM, ŞİMDİ DÖN SAĞA DÖN SOLA...

RAHATIM HUZURUM KALMADI VALLA...
ALLA ALLAA!.. KIZ N'OLDU.. RIDVAN'LA MI GEÇİNEMİYON...

HEP ONUN YÜZÜNDEN AMA.. DEDİM BİZ KALDIRAMAYIZ BÖYLE ŞEYLERİ...
KIZ YOKSA AHDATTI MI SENİ...

AZCIK AŞIM KAYGISIZ BAŞIM DEDİM!.
KIZ HIRSIZLIK MI YAPTI YOKSA...

BÜYÜK BAŞIN DERDİ BÜYÜK OLUR DEDİM!..
KIZ ÇATLAT-MASANA BENİ SÖYLESENE N'OLDU...

GİZLİ GİZLİ PARA BİRİKTİRMİŞ.. İLLA TUTTURDU BİLEZİK ALCAM SAN ADİYE...

MALIN MI VAR DERDİN VAR GÜLTEN ABLAA!.. ÇALACAKLAR DİYE GÖZÜME UYKU GİRMİYO...
HA HA HA!.. ALIŞMADIK KOLDA BİLEZİK DURMAZMIŞ... KIZ KİM N'APSIN SENİN SEKİZ AYAR BİLEZİĞİNİ...
VEN BEN SAKLARIM GİT UYU SEN RAHAT RAHAT!..
BİTTİ

PERİ MUZAFFER

"BİR KIŞ MACERASI"

MERYEM ÇİMEN KIVILCIM

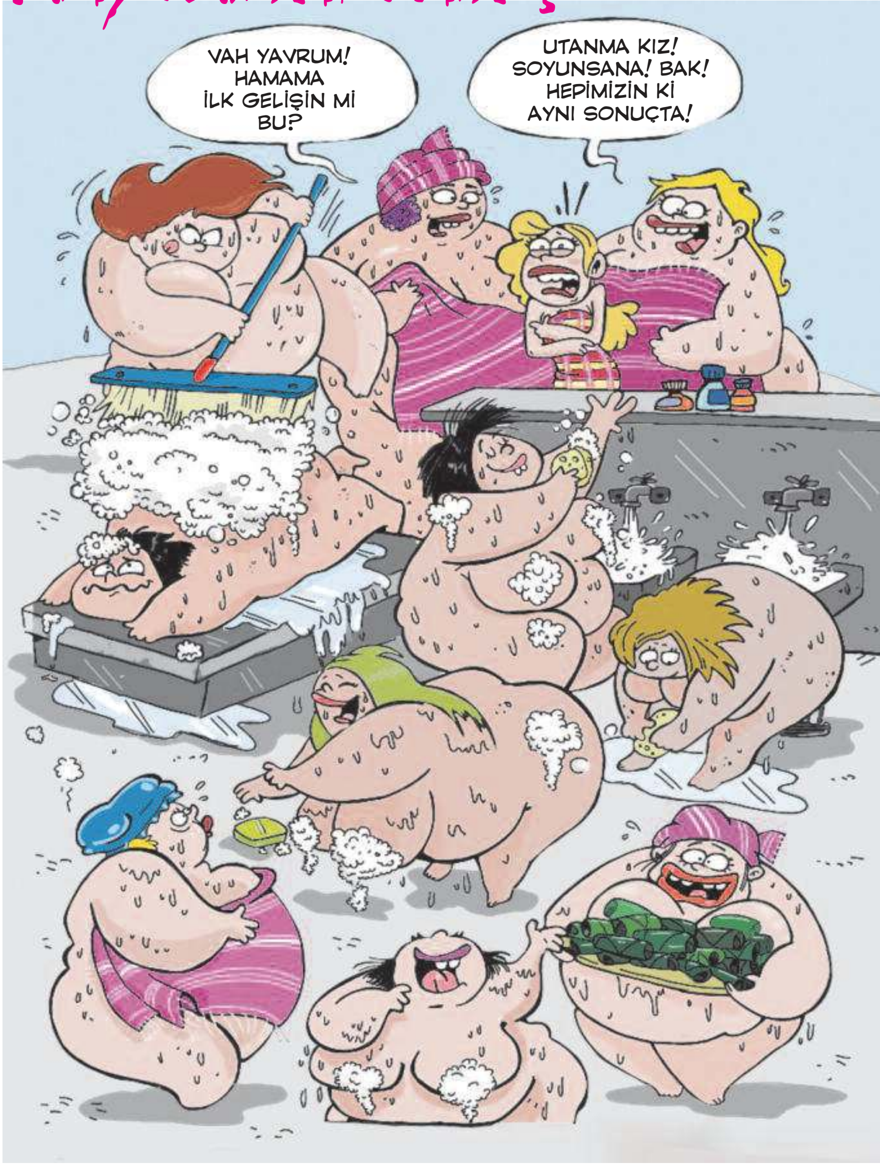

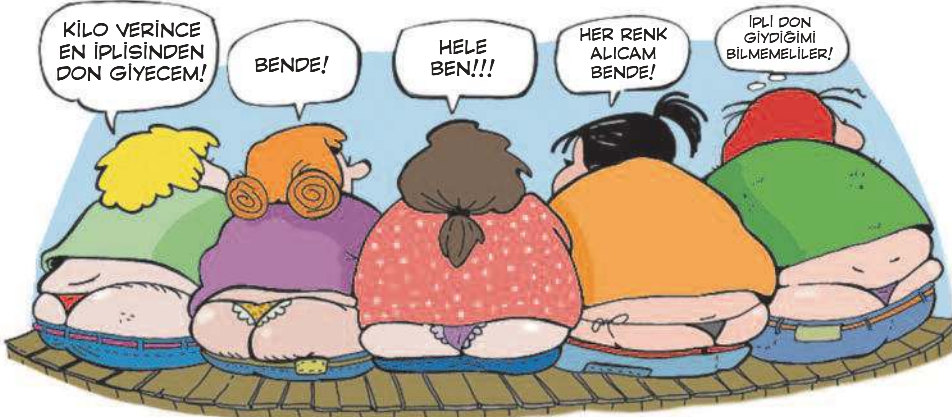

devam edecek...

Tülay Kumkar Malkoç

Seda Bülbül

Asansör

Onlarca hatıra, fotoğraflar… Unutulamayacak tatlı, samimi anılar…

Yenilenmeyi bekleyen, dar kabinli minicik bir asansör vardı. İki kişiyi zar zor içine alabilen, üçüncü kişi bindiğinde 'birbirinize sarılın' dercesine iyice daralıyordu. Katlar arası iniş ve çıkışların 'asansördekilerin nefesleriyle' uzadığı samimi görünümlü fakat aslında samimiyetsiz küçük bir asansördü. Yıllara şahitlik eden eskimiş, apartman görevlisinin yarım yamalak temizlediği bir de aynası olan hatıra kabini…

Yıllarca kaç kişiyi taşımış? Nelere şahit olmuştu acaba?

Doksan yaşlarında, iyi ve temiz giyinimli bir kadın biniyor. Yaşlı kadın, hep en üst katta oturmak istemiş. Nedeni ilk söylenildiğinde komik gelecek fakat oldukça hüzünlü sebeplere dayanıyor. Aynada kendisini daha uzun inceleyebilmek ve minicik alanda yaşadığı güzel anılarını uzatabilmek için üç beş kat daha yukarıda oturmak istiyordu sadece. Asansör ilk defa geldiğinde yaşadığı heyecanı hatırlıyor. Kaçamak öpücüklerini, sarılmalarını… Bedeni birden ısınıyor, hüzün ve özlemle aynaya tekrar tekrar bakıyor. Yanaklarının gençliğinde kullandığı allığın kırmızı rengini aldığını görüyor. Belki de bu ayna hiçbir fotoğraf makinesinin, kameranın çekemediği 'özel' hatıralarına şahitti. Ne çabuk geçiyordu zaman denilen şey! Bu asansörde yaşadığı şeyleri, yüzünün bir öpücükle kızarmasını, iş hayatını, dinç vücudunu geri istiyordu elbette. Birbirine küs komşuları barıştırmıştı bu küçük elektrikli kabin. Saniyeleri uzatmış, apartmanda oturanlardan, burada tanışıp yuva kuranlara dahi şahit olmuştu.

Yaşlı kadın hep aynı dairede, yıllanmış semtinde, yaşamının son yıllarını yaşadığını hissediyor, ruhunu bu garip asansöre benzetiyordu şimdi de. Ruhu daralıyor, tıpkı bu karanlık kabin içi gibi, anılarının özlemiyle karanlığa esir düşüyordu. Hayatına iki, üç kişiden fazlası giremiyor, girdiği takdirde boğuyordu yaşlı, naif kadının inişli çıkışlı ruhunu. Ne çok ortak yönü vardı bu eski kabin parçasıyla!

Zemin kata geldiğinde hatıralarından kopardı kendini. Gerçek yaşam şimdi başlıyordu. Kim bilir yaşlı kadın daha neleri anımsayacak, içinden bir parça kopup gidecekti. Geçmişiyle, bugünüyle ve sayılı geleceğiyle 'anlamlı' bir hayat yaşadığını biliyordu fakat.

Hatıralarının eşliğinde son nefesini verdiğinde, basit bir asansöre bile anlam yükleyebilen, 'şiir ruhlu' bir kadını kaybetmiş olacaktı bu sahte dünya…

Gökçen Erdoğan

MÜSLÜM VE MUHTEREM

Herkes bu filmi konuşuyor, herkes Baba'yı konuşuyor. Genel olarak çok beğenildiğini söylemek yanlış olmaz. Salya sümük ayrıldığımız salondan kafamızda bir balyoz, boğazımızda bir yumruyla döndük evlerimize. Dertlerimiz küçük göründü gözümüze ama yalnızca bir süre. Çünkü şükür, part time bir iştir insan için.

Sosyolojiye biraz ilgi duyan herkes, arabesk kültürünün toplumda nasıl karşılık bulduğunu ve dahası neden karşılık bulduğunu anlayabilir. Arabeski reddetmek, bir kesimin yaşanmışlıklarını reddetmektir. Şimdi kalkıp "arabesk bizim müziğimiz değil, Arap kültürünün bize yansımış kötü bir parçasıdır." falan diyecek olanlar varsa diye baştan söylüyorum; ben herkesin anladığı ve anlayabileceği biçimde gerçek olan bu acı ve keder tınısından söz ediyorum. Kökeni Alaska olsa ne yazar Arabistan olsa ne yazar, ben bizde bulduğu karşılığın derinine bakıyorum. Arabesk; bizde itildiğine inananların, yaşadıklarını hak etmediğine inananların isyanıdır. Köhne evlerin sallanan ampullerinin altında geçen buz gibi kış gecelerinde, 7/24 insan sömüren tekstil atölyelerinin çay molalarında, sevdikleri tarafından terk edilen sevilmeye hasret genç yüreklerinde hep onun şarkıları karanlığa kavuşuyor. Kendini jiletleyen ve bu yüzden ziyadesiyle ayıplanan kınanan bir güruhtan aldık Baba'yı. Aşağılama devrini kapatanlar iltifatlara boğma devrine geçti. Bunu yanlış bulmuyorum. Belki ortak noktaları yoktu ve son albümlerle oluverdi. Belki toylukta anlaşılmamıştı, olgunlaşınca anlaşıldı. Belki de moda oldu, bunu da anlarım. Ama benim derdim başka. Bir insanın yaşadıklarının, yaşamını yıllar içinde nasıl şekillendirdiğini görmeye kör olamayız.

Spoiler vereni topa tutuyorlar, filmin sahnelerinden söz etmeyeceğim. Ben Müslüm Gürses'i ezelden beri çok sahici bulur ve çok severim. Kusursuz bulmam, hiçbirimiz değiliz, o da değildi. Ama onu defolarını sevmeyen bir adam olarak görürüm ve bundan severim. İnsanların hatalarıyla asla yüzleşmeyeni beni çıldırtır. Ama belli etmem. Çocukluğuna inecek bir uzman arkadaşıma havale ederim hemen. Ne için başladım nerelere geldim... Muhterem Nur'dan söz edeceğim.

Müslüm Gürses'i kessek damarlarından hüzün akacağını bildiğimden çok da şaşırmadım yaşananlara (tamam yaa yine de şaşırdım) ama Muhterem Nur'un küçük yaşta tecavüze uğradığını ve böyle çileli bir yaşamı olduğunu bilmiyordum. Bunlar filmde yok, o yüzden gönül rahatlığıyla söylüyorum. Ve aklımdan şu cümle geçiverdi "birbirinden başka kimsesi olmayanların tahammülü dağlar kadar oluyor." Buna mecburiyet diyenler de olacaktır ama ben aidiyet diyorum. Aşkla örülmüş bir aidiyet.

Muhterem Nur'un şiddet gördüğü ve şiddetin hiçbir türlüsünü övmeyeceğim de birer gerçek. Ancak Müslüm Gürses'in travmatik durumu göz önüne alındığında sağlıkla ilgili dışa vurumlar da olabilir diyor ve bu konuyu işin uzmanlarına bırakıyorum. Zira Muhterem Hanım sıklıkla, bunların gerçekten istenmeden ve daha sonra hatırlanmadan yaşanan olaylar olduğunu, Gürses'in büyük şaşkınlık ve pişmanlık duyduğunu anlatıyor. Bilmediğimiz yanları hakkında atıp tutmayı bir hekim olarak doğru bulmuyorum.

Ama bu iki insana da bakınca görüyorum ki çaresizlik, yalnızlık, acılar, çocukluk travmaları,yoksulluk da insanların aşkını büyütebiliyor. Birbirinin sırtına dağ olmak böyle zamanlarda daha anlamlı olabiliyor. Kadının erkekten büyük olması, erkek için, eğer kalbi büyükse hiç de sorun olmuyor. Ya da tecavüze uğramış olması onu basit bir kadın yapmıyor bazı erkeklerin gözünde. Bir erkek, hiç giymediği giysileri giyip bürünmediği kılıklara bürünebiliyor bir kadının gözüyle. Bir erkek, isterse bir kadına yer açabiliyor dünyada. Dünyasında demiyorum, dünyada diyorum evet. Aşk, dayanışmadır bir yerde.

Ve olanca ciddiyetimle sonlandırmak istiyorum bu satırları, anlatmak istediklerimin yarısını bile anlatmadan. Ama şunu söylemeden de geçemeyerek; sanki Müslüm Gürses, Timuçin Esen'i oynamış bunca yıl. Oyunculuğuna sağlık!

Ramize Erer

TANIŞTIRAYIM KENAN, BU BENİM TEK VE EN UZAK ARKADAŞIM. ÇOCUKLUĞUMUZDAN BERİ TANIRIZ BİRBİRİMİZİ...
TANRIM NE MESAFELİ BİR KIZ BU... NASIL YAKINLAŞICAM BEN BUNUNLA.

HIÇK! BENİ NASIL TERKETTİ ONU SEVMİŞTİM AA AMA.
UNUT ŞİMDİ ONU...

ŞEYY... ACABA İSMİNİZ NEYDİ?..
IHI... OLMAZ! BUGÜN TEHLİKELİ GÜNÜMDEYİM...

SELÇUK'U HEP ARKADAŞIM SANMIŞTIM... İHTİYACIM OLDUĞU ANDA ÜSTÜME AT... NAPIYOSUUN...

ALÇAAAK!.. SANA GÜVENMİŞTİM... BENİ KANDIRDIN, DUYGULARIMLA OYNADIN... SEN DE DİĞERLERİ GİBİ, ABİM İÇİN ARKADAŞLIK ETMİŞSİN BENİMLE AHGH!..
AMA AMA!

ONLARLA DERTLEŞMEK İSTEDİM SADECE.. GERÇEK BİR DOST OLDUĞUNU BİLİYORDUM AMA...AMA...
HÜHÜÜ...SADECE BİR OMZA İHTİYACIM VARD...
ERKEĞİN OMZUNA GÜVENİLMEZ. SANA BİR İKİ KADIN ARKADAŞ EDİN DEMİŞTİM... YA TATİLDEN DÖNMESEYDİM...

Yaşam Koçu Afet

BAYAN YANI
2019-02
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü
Tuncay Akgün

Yayın Kurulu
Ramize Erer
Feyhan Güver
İpek Özsüslü

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Satış
Şener Küçükkaptan
Abonelik Aysun Öztürk
(0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450
FAX: (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş